

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 16ης Φεβρουαρίου 2023*

«Αίτηση αναιρέσεως – Γλωσσικό καθεστώς – Προκήρυξη γενικού διαγωνισμού για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα του ελέγχου – Γλωσσικές γνώσεις – Περιορισμός της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας – Γλώσσα επικοινωνίας με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) – Κανονισμός 1/58 – Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων – Άρθρο 1δ, παράγραφος 1 – Διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας – Δικαιολόγηση – Συμφέρον της υπηρεσίας – Απαίτηση προσλήψεως διοικητικών υπαλλήλων ικανών “να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα” – Δικαστικός έλεγχος – Απαιτούμενο επίπεδο απόδειξης»

Στην υπόθεση C-623/20 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2020,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον G. Gattinara, τον T. Lilamand και την D. Milanowska,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τον L. Aguilera Ruiz και την A. Gavela Llois,

παρεμβαίνον πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Arabadjiev, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, L. Bay Larsen, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντες καθήκοντα δικαστών του πρώτου τμήματος, A. Kumin και I. Ziemele (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. M. Collins

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

γραμματέας: C. Di Bella, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Μαρτίου 2022,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Μαΐου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, Ιταλία κατά Επιτροπής (T-437/16, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:410), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/322/16, για την κατάρτιση εφεδρικών πινάκων διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα του ελέγχου (AD 5/AD 7) (ΕΕ 2016, C 171 Α, σ. 1) (στο εξής: επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1/58

- 2 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14, και διορθωτικό ΕΕ 2018, L 323, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013 (ΕΕ 2013, L 158, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1/58), ορίζει τα ακόλουθα:

«Οι επίσημες γλώσσες και γλώσσες εργασίας των οργάνων της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης είναι η αγγλική, η βουλγαρική, η γαλλική, η γερμανική, η δανική, η ελληνική, η εσθονική, η ιρλανδική, η ισπανική, η ιταλική, η κροατική, η λετονική, η λιθουανική, η μαλτεζική, η ολλανδική, η ουγγρική, η πολωνική, η πορτογαλική, η ρουμανική, η σλοβακική, η σλοβενική, η σουηδική, η τσεχική και η φινλανδική.»

- 3 Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Τα έγγραφα τα οποία απευθύνονται προς τα όργανα της [Ενωσης] από κράτος μέλος ή πρόσωπο που υπάγεται στην δικαιοδοσία κράτους μέλους, συντάσσονται[, κατ' επιλογήν του αποστέλλοντος, σε μία από τις επίσημες γλώσσες]. Η απάντηση συντάσσεται στην ίδια γλώσσα.»

- 4 Κατά το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού:

«Τα όργανα της [Ενωσης] δύνανται να καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής αυτού του γλωσσικού καθεστώτος στους κανονισμούς τους.»

Ο ΚΥΚ

5 Ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) έχει θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 108), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013 (ΕΕ 2013, L 287, σ. 15).

6 Ο τίτλος I του ΚΥΚ, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Γενικές διατάξεις», περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως 10γ.

7 Το άρθρο 1δ του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, απαγορεύεται οποιαδήποτε διάκριση ιδίως λόγω [...] γλώσσας [...].

[...]

6. Τηρουμένης της αρχής περί μη διακρίσεων και της αρχής της αναλογικότητας, κάθε περιορισμός στην εφαρμογή των αρχών αυτών πρέπει να είναι εύλογα και αντικειμενικά δικαιολογημένος και πρέπει να ανταποκρίνεται σε θεμιτούς στόχους γενικού συμφέροντος στο πλαίσιο της πολιτικής προσωπικού. [...]»

8 Κατά το άρθρο 2 του ΚΥΚ:

«1. Κάθε όργανο καθορίζει τις αρχές, οι οποίες ασκούν εντός αυτού τις εξουσίες που περιέρχονται, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, στην αρμοδία για τους διορισμούς αρχή.

2. Εντούτοις, ένα ή περισσότερα όργανα μπορούν να αναθέτουν σε ένα από αυτά τα ίδια ή σε διοργανικό οργανισμό την άσκηση του συνόλου ή μέρους των εξουσιών που έχουν απονεμηθεί στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, πλην αποφάσεων που αφορούν διορισμούς, προαγωγές ή μεταθέσεις υπαλλήλων.»

9 Ο τίτλος III του ΚΥΚ επιγράφεται «Σταδιοδρομία του υπαλλήλου».

10 Το κεφάλαιο 1 του τίτλου αυτού, το οποίο τιτλοφορείται «Πρόσληψη», περιλαμβάνει τα άρθρα 27 έως 34 του ΚΥΚ, εκ των οποίων το άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, ορίζει τα ακόλουθα:

«Η πρόσληψη πρέπει να εξασφαλίζει στο θεσμικό όργανο τις υπηρεσίες υπαλλήλων που κατέχουν τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, απόδοσης και ακεραιότητας και επιλέγονται από την ευρύτερη δυνατή γεωγραφική βάση μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών της Ένωσης. Καμία θέση δεν προορίζεται αποκλειστικά για τους υπηκόους ορισμένου κράτους μέλους.»

11 Το άρθρο 28 του ΚΥΚ προβλέπει τα εξής:

«Κανείς δεν δύναται να διορισθεί υπάλληλος:

[...]

δ) αν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29 παράγραφος 2 [όσον αφορά την υιοθέτηση διαδικασίας προσλήψεως διάφορης από τη διαδικασία διαγωνισμού για την πρόσληψη του ανώτερου στελεχικού δυναμικού και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα], δεν έχει επιτύχει σε διαγωνισμό βάσει τίτλων, κατόπιν εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα III·

[...]

στ) αν δεν αποδεικνύει ότι διαθέτει σε βάθος γνώση μιας από τις γλώσσες της Ένωσης και ικανοποιητική γνώση άλλης γλώσσας της Ένωσης, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τα καθήκοντα που καλείται να ασκήσει.»

12 Το παράρτημα III του ΚΥΚ φέρει τον τίτλο «Διαδικασία διαγωνισμών». Το άρθρο 1 του παραρτήματος αυτού προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Η προκήρυξη διαγωνισμού αποφασίζεται από την αρμόδια για διορισμούς αρχή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως.

Η προκήρυξη πρέπει να καθορίζει:

- α) τη φύση του διαγωνισμού (εσωτερικός διαγωνισμός στο όργανο, εσωτερικός διαγωνισμός στα όργανα, γενικός διαγωνισμός, ενδεχομένως κοινός για δύο ή περισσότερα όργανα)·
- β) τον τρόπο διεξαγωγής (διαγωνισμός βάσει τίτλων, βάσει εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων)·
- γ) τη φύση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που αντιστοιχούν στις θέσεις που πρόκειται να πληρωθούν καθώς και την προτεινόμενη ομάδα καθηκόντων και βαθμό·
- δ) [...] τα διπλώματα ή άλλους τίτλους ή το επίπεδο πείρας που απαιτείται για τις θέσεις που πρόκειται να πληρωθούν·
- ε) στην περίπτωση διαγωνισμού βάσει εξετάσεων, τη φύση των εξετάσεων και τον αντίστοιχο τρόπο βαθμολογήσεώς τους·
- στ) ενδεχομένως τις γλωσσικές γνώσεις που απαιτούνται λόγω της ιδιαίτερης φύσεως των θέσεων που πρόκειται να πληρωθούν·
- ζ) ενδεχομένως το όριο ηλικίας καθώς και την παράταση του ορίου ηλικίας για τους υπαλλήλους που ασκούν καθήκοντα από ένα έτος τουλάχιστον·
- θ) την προθεσμία για την υποβολή των αιτήσεων υποψηφιότητας·

[...].»

13 Το άρθρο 7 του παραρτήματος αυτού έχει ως εξής:

«1. Τα όργανα, κατόπιν γνώμης της επιτροπής κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης αναθέτουν στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού [(EPSO)] το καθήκον να λαμβάνει τα αναγκαία

μέτρα για να εξασφαλίζει ότι εφαρμόζονται ομοιόμορφα πρότυπα κατά τις διαδικασίες επιλογής υπαλλήλων της Ένωσης [...].»

Η απόφαση 2002/620/EK

- 14 Η EPSO ιδρύθηκε με την απόφαση 2002/620/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002 (ΕΕ 2002, L 197, σ. 53).
- 15 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της αποφάσεως αυτής ορίζει ότι η EPSO ασκεί, μεταξύ άλλων, τις αρμοδιότητες επιλογής που διαθέτουν βάσει του παραρτήματος III του ΚΥΚ οι αρμόδιες για τους διορισμούς αρχές των οργάνων που έχουν υπογράψει την εν λόγω απόφαση.
- 16 Το άρθρο 4, τελευταία περίοδος, της αποφάσεως 2002/620 προβλέπει ότι κάθε προσφυγή στους τομείς τους οποίους αφορά η απόφαση αυτή στρέφεται κατά της Επιτροπής.

Οι λοιπές εφαρμοστέες διατάξεις

Οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς

- 17 Στις 27 Φεβρουαρίου 2015 η EPSO δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έγγραφο με τίτλο «Γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς» (ΕΕ 2015, C 70 A, σ. 1), η πρώτη σελίδα του οποίου διευκρινίζει ότι οι εν λόγω «γενικοί κανόνες είναι αναπόσπαστο τμήμα της προκήρυξης του διαγωνισμού και, μαζί με την προκήρυξη, αποτελούν το δεσμευτικό πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού».
- 18 Το σημείο 1.3 των γενικών αυτών κανόνων, το οποίο φέρει τον τίτλο «Όροι συμμετοχής στον διαγωνισμό», ορίζει, όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις, τα εξής:

«[...]

Η μακρόχρονη πρακτική των θεσμικών οργάνων της ΕΕ όσον αφορά τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται για την εσωτερική επικοινωνία και η ανάγκη εξωτερικής επικοινωνίας και χειρισμού υποθέσεων των υπηρεσιών συνετέλεσαν ώστε η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα να είναι οι ευρύτερα χρησιμοποιούμενες γλώσσες.

Οι επιλογές δεύτερης γλώσσας στους διαγωνισμούς έχουν οριστεί με γνώμονα το συμφέρον της υπηρεσίας, η οποία απαιτεί από τους νεοπροσληφθέντες να εντάσσονται αμέσως στο επιχειρησιακό προσωπικό και να είναι σε θέση να επικοινωνούν αποτελεσματικά στην καθημερινή τους εργασία. Διαφορετικά, θα μπορούσε να διαταραχθεί σοβαρά η αποτελεσματική λειτουργία των θεσμικών οργάνων.

Για να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των υποψηφίων, όλοι οι υποψήφιοι – συμπεριλαμβανομένων εκείνων των οποίων η πρώτη επίσημη γλώσσα είναι μία από τις τρεις προαναφερθείσες – πρέπει να υποβληθούν σε δοκιμασία στη δεύτερη γλώσσα τους, η οποία επιλέγεται μεταξύ αυτών των τριών. Η αξιολόγηση των ειδικών ικανοτήτων δίνει τη δυνατότητα στα θεσμικά όργανα να αξιολογούν με τον τρόπο αυτό την ικανότητα των υποψηφίων να είναι

άμεσα λειτουργικοί σε ένα περιβάλλον που προσομοιάζει στο πραγματικό περιβάλλον που θα αντιμετωπίσουν κατά την εργασία τους. Τίποτα από αυτά δεν επηρεάζει τη δυνατότητα μεταγενέστερης γλωσσικής εκπαίδευσης για την εκμάθηση τρίτης γλώσσας εργασίας, όπως απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 2 του [ΚΥΚ].»

Η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού

- 19 Το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε στις σκέψεις 1 έως 13 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το περιεχόμενο της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού ως εξής:

«1 Στις 12 Μαΐου 2016, η [EPSO] δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού]. [...]

2 Στην εισαγωγή της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού] επισημαίνεται [...] ότι η προκήρυξη αυτή, σε συνδυασμό με τους γενικούς κανόνες [...], αποτελεί το δεσμευτικό νομικό πλαίσιο που διέπει τη σχετική διαδικασία επιλογής. Εντούτοις, στην εισαγωγή αυτή διευκρινίζεται ότι το παράρτημα II των γενικών κανόνων [...] δεν εφαρμόζεται στην επίμαχη διαδικασία επιλογής και αντικαθίσταται από το κείμενο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού].

[...]

4 Σύμφωνα με το τμήμα της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού] με τίτλο “Όροι συμμετοχής στον διαγωνισμό”, το οποίο καθορίζει τους όρους που πρέπει να πληρούν οι ενδιαφερόμενοι κατά την επικύρωση της υποψηφιότητάς τους, απαιτείται, στο πλαίσιο των ειδικών όρων συμμετοχής, “ελάχιστο επίπεδο C1 [του Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς για τις Γλώσσες (ΚΕΠΑ)] σε μία από τις 24 επίσημες γλώσσες της [Ένωσης]”, γλώσσα που ορίζεται ως “γλώσσα 1” του διαγωνισμού, και “ελάχιστο επίπεδο B2 [του ΚΕΠΑ] στην αγγλική, γαλλική ή γερμανική γλώσσα”. Η δεύτερη αυτή γλώσσα, η οποία ορίζεται ως “γλώσσα 2” του διαγωνισμού, πρέπει υποχρεωτικά να είναι διαφορετική από τη γλώσσα που επέλεξε ο υποψήφιος ως γλώσσα 1.

5 Στο τμήμα αυτό διευκρινίζεται επίσης ότι “το [...] έντυπο αίτησης πρέπει να συμπληρώνεται στην αγγλική, τη γαλλική ή τη γερμανική γλώσσα”.

6 Στο ίδιο τμήμα της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού] αναφέρεται ότι “[η] δεύτερη γλώσσα επιλογής πρέπει να είναι η αγγλική, η γαλλική ή η γερμανική”, ότι “[α]υτές είναι οι κύριες γλώσσες εργασίας των θεσμικών οργάνων της [Ένωσης] και [ότι], προς το συμφέρον της υπηρεσίας, οι νεοπροσλαμβανόμενοι πρέπει να είναι αμέσως σε θέση να εργάζονται και να επικοινωνούν αποτελεσματικά στην καθημερινή τους εργασία σε τουλάχιστον μία από αυτές”. Οι υποψήφιοι καλούνται, συναφώς, να συμβουλευθούν το παράρτημα II της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού], με τίτλο “Αιτιολόγηση του γλωσσικού καθεστώτος για την παρούσα διαδικασία επιλογής”, “για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις γλώσσες που απαιτούνται για τον παρόντα διαγωνισμό”.

[...]

8 Η εισαγωγή του παραρτήματος II της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού] έχει ως εξής:

“Ο παρών διαγωνισμός διοργανώνεται για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων εξειδικευμένων στον τομέα του ελέγχου. Οι προδιαγραφές στο τμήμα ‘ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ’ της παρούσας προκήρυξης είναι σύμφωνες με τις [καθοριζόμενες από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης] βασικές απαιτήσεις για τις ειδικές δεξιότητες, την πείρα και τις γνώσεις, καθώς και την ανάγκη οι νεοπροσλαμβανόμενοι να είναι σε θέση να εργάζονται αποτελεσματικά, ιδίως με άλλα μέλη του προσωπικού.

Για τον λόγο αυτό, οι υποψήφιοι είναι υποχρεωμένοι να επιλέξουν τη δεύτερη γλώσσα του διαγωνισμού από περιορισμένο αριθμό επίσημων γλωσσών της [Ένωσης]. Ο περιορισμός αυτός οφείλεται επίσης σε δημοσιονομικούς και λειτουργικούς περιορισμούς και στη φύση των μεθόδων επιλογής της EPSO που περιγράφονται στα σημεία 1, 2 και 3 κατωτέρω. Οι γλωσσικές απαιτήσεις για τον παρόντα διαγωνισμό έχουν εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο της EPSO με βάση αυτούς τους παράγοντες και άλλες ειδικές απαιτήσεις που αφορούν τη φύση των καθηκόντων ή τις ιδιαίτερες ανάγκες των οικείων θεσμικών οργάνων της [Ένωσης].

Κύριος στόχος του παρόντος διαγωνισμού είναι να δημιουργηθεί εφεδρικός κατάλογος για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς και περιορισμένος αριθμός για πρόσληψη από το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. Εφόσον προσληφθούν, είναι σημαντικό οι διοικητικοί υπάλληλοι να είναι σε θέση να αναλάβουν αμέσως τα καθήκοντά τους και να επικοινωνούν με τους συναδέλφους τους και με τα διευθυντικά στελέχη. Με βάση τα κριτήρια για τη χρήση των γλωσσών στις διαδικασίες επιλογής προσωπικού της [Ένωσης] που παρατίθενται στο σημείο 2 κατωτέρω, τα θεσμικά όργανα της [Ένωσης] θεωρούν ότι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα είναι οι πλέον κατάλληλες επιλογές δεύτερης γλώσσας για τον παρόντα διαγωνισμό.

Δεδομένου ότι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα είναι οι γλώσσες που ομιλούνται, μεταφράζονται και χρησιμοποιούνται συχνότερα για τη διοικητική επικοινωνία από το προσωπικό των θεσμικών οργάνων της [Ένωσης], οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν τουλάχιστον μία από αυτές μεταξύ των δύο υποχρεωτικών γλωσσών τους.

Επιπλέον, ο καλός χειρισμός της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας είναι σημαντικός για την ανάλυση της κατάστασης των ελεγχόμενων [φορέων], για παρουσιάσεις, συζητήσεις και σύνταξη εκθέσεων, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών με τις υπηρεσίες που υποβλήθηκαν σε έλεγχο και με τις αρμόδιες αρχές.

Οι υποψήφιοι πρέπει να χρησιμοποιήσουν για τη συμπλήρωση της ηλεκτρονικής αίτησης [υποψηφιότητας] τη δεύτερη γλώσσα επιλογής τους για τον διαγωνισμό (την αγγλική, γαλλική ή γερμανική) και η EPSO πρέπει να χρησιμοποιεί τις γλώσσες αυτές για τη μαζική επικοινωνία με τους υποψηφίους που έχουν υποβάλει έγκυρη αίτηση [υποψηφιότητας] και για ορισμένες δοκιμασίες που περιγράφονται στο σημείο 3.”

- 9 Το σημείο 1 του παραρτήματος II της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού], το οποίο φέρει τον τίτλο “Αιτιολόγηση της επιλογής γλωσσών για κάθε διαδικασία επιλογής”, προβλέπει τα εξής:

“Τα θεσμικά όργανα της [Ένωσης] θεωρούν ότι η απόφαση για τις συγκεκριμένες γλώσσες που χρησιμοποιούνται σ[ε] κάθε διαδικασία επιλογής και, ιδίως, κάθε περιορισμός της επιλογής των γλωσσών πρέπει να γίνεται βάσει των ακόλουθων κριτηρίων:

- i) Οι νεοπροσλαμβανόμενοι πρέπει να είναι σε θέση να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα

Οι νεοπροσλαμβανόμενοι πρέπει να είναι σε θέση να αναλάβουν και να εκτελούν αμέσως τα καθήκοντα για τα οποία έχουν προσληφθεί. Ως εκ τούτου, η EPSO πρέπει να διασφαλίσει ότι οι επιτυχόντες υποψήφιοι έχουν επαρκείς γνώσεις ενός συνδυασμού γλωσσών που θα τους επιτρέψει να εκτελούν τα καθήκοντά τους με αποτελεσματικό τρόπο και ιδίως ότι οι επιτυχόντες υποψήφιοι θα είναι σε θέση να επικοινωνούν αποτελεσματικά στην καθημερινή τους εργασία με τους συναδέλφους τους και με τα διευθυντικά στελέχη.

Επομένως, η διοργάνωση ορισμένων δοκιμασιών σε περιορισμένο αριθμό [κοινών] γλωσσών [συνεννόησης] μπορεί να θεωρηθεί εύλογη δεδομένου ότι διασφαλίζει ότι όλοι οι υποψήφιοι θα είναι σε θέση να εργάζονται τουλάχιστον σε μία από αυτές, ανεξάρτητα από την πρώτη επίσημη γλώσσα τους. Σε αντίθετη περίπτωση, θα υπήρχε μεγάλος κίνδυνος σημαντικό ποσοστό των επιτυχόντων υποψηφίων να μην είναι σε θέση να αναλάβει τα καθήκοντα για τα οποία έχει προσληφθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Επιπλέον, δεν θα λαμβανόταν υπόψη η εύλογη προσδοκία ότι οι υποψήφιοι που υποβάλλουν αίτηση να εργαστούν στη δημόσια διοίκηση της [Ενωσης] είναι διατεθειμένοι να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε διεθνή οργανισμό ο οποίος οφείλει να χρησιμοποιεί [κοινές] γλώσσες [συνεννόησης] για την ορθή λειτουργία του και για τη διεκπεραίωση των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί βάσει των Συνθηκών της [Ενωσης].

ii) Χαρακτήρας της διαδικασίας επιλογής

Σε ορισμένες περιπτώσεις ο περιορισμός της επιλογής γλωσσών των υποψηφίων μπορεί επίσης να δικαιολογηθεί από τη φύση της διαδικασίας επιλογής.

Σύμφωνα με το άρθρο 27 του [ΚΥΚ], η EPSO αξιολογεί υποψηφίους βάσει γενικών διαγωνισμών για να αξιολογηθούν οι δεξιότητες των υποψηφίων και να εκτιμηθεί όσο το δυνατόν καλύτερα κατά πόσο θα είναι σε θέση να ασκούν τα καθήκοντά τους.

Το κέντρο αξιολόγησης αποτελεί μια μέθοδο επιλογής που συνίσταται στην αξιολόγηση των υποψηφίων με τυποποιημένο τρόπο, βάσει διαφόρων σεναρίων τα οποία παρακολουθούν αρκετά μέλη της εξεταστικής επιτροπής. Για την αξιολόγηση χρησιμοποιείται ένα πλαίσιο δεξιοτήτων το οποίο έχει καταρτιστεί προηγουμένως από τις αρμόδιες για τους διορισμούς αρχές, με κοινή μέθοδο βαθμολόγησης και κοινή λήψη αποφάσεων.

Η αξιολόγηση των ειδικών δεξιοτήτων με τον τρόπο αυτό επιτρέπει στα θεσμικά όργανα της [Ενωσης] να εκτιμήσουν την ικανότητα των υποψηφίων να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα σε περιβάλλον παρόμοιο με αυτό στο οποίο θα κληθούν να εργαστούν. Σύμφωνα με σημαντικές επιστημονικές έρευνες, τα κέντρα αξιολόγησης, τα οποία προσομοιώνουν πραγματικές εργασιακές συνθήκες, είναι το καλύτερο μέσο για την πρόβλεψη των επαγγελματικών επιδόσεων. Ως εκ τούτου, οι δοκιμασίες των κέντρων αξιολόγησης χρησιμοποιούνται σε παγκόσμιο επίπεδο. Δεδομένης της μακροχρόνιας διάρκειας των σταδιοδρομιών και του βαθμού κινητικότητας στο πλαίσιο των θεσμικών οργάνων της [Ενωσης], αυτό το είδος αξιολόγησης έχει καίρια σημασία, ιδίως κατά την επιλογή των μόνιμων υπαλλήλων.

Για να εξασφαλιστεί ισότιμη αξιολόγηση των υποψηφίων και άμεση επικοινωνία τους με τους αξιολογητές και τους λοιπούς υποψηφίους που συμμετέχουν σε άσκηση, οι υποψήφιοι αξιολογούνται ομαδικά σε κοινή γλώσσα. Για τον σκοπό αυτό, το κέντρο αξιολόγησης πρέπει αναγκαστικά να οργανώνεται σε περιορισμένο αριθμό γλωσσών, εκτός εάν το εν λόγω κέντρο δημιουργηθεί στο πλαίσιο διαγωνισμού με μία μόνο κύρια γλώσσα.

iii) Δημοσιονομικοί και λειτουργικοί περιορισμοί

Για διάφορους λόγους το διοικητικό συμβούλιο της EPSO εκτιμά ότι θα ήταν πρακτικά αδύνατο να οργανώσει τη φάση του κέντρου αξιολόγησης ενός και μόνου διαγωνισμού σε όλες τις επίσημες γλώσσες της [Ένωσης].

Πρώτον, η προσέγγιση αυτή θα απαιτούσε πολύ σημαντικούς πόρους, καθιστώντας αδύνατο για τα θεσμικά όργανα της [Ένωσης] να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους για πρόσληψη προσωπικού εντός του ισχύοντος δημοσιονομικού πλαισίου. Επίσης, δεν θα αντιπροσώπευε εύλογη βελτιστοποίηση των πόρων για τον [Ε]υρωπαϊό φορολογούμενο.

Δεύτερον, η διεξαγωγή του κέντρου αξιολόγησης σε όλες τις επίσημες γλώσσες θα απαιτούσε την απασχόληση σημαντικού αριθμού διερμηνέων για τους διαγωνισμούς της EPSO και τη χρήση κατάλληλων εγκαταστάσεων με θαλάμους διερμηνείας.

Τρίτον, θα απαιτείτο πολύ μεγαλύτερος αριθμός μελών της εξεταστικής επιτροπής για να καλυφθούν οι διαφορετικές γλώσσες που θα χρησιμοποιούσαν οι υποψήφιοι.”

10 Κατά το σημείο 2 του παραρτήματος II της προσβαλλομένης προκηρύξεως, το οποίο φέρει τον τίτλο “Κριτήρια της επιλογής γλωσσών για κάθε διαδικασία επιλογής”:

“Αν οι υποψήφιοι είναι υποχρεωμένοι να επιλέξουν από έναν περιορισμένο αριθμό επίσημων γλωσσών της [Ένωσης], το διοικητικό συμβούλιο της EPSO πρέπει να καθορίσει κατά περίπτωση τις γλώσσες που θα χρησιμοποιούνται για κάθε γενικό διαγωνισμό, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

- i) τυχόν συγκεκριμένες εσωτερικές διατάξεις σχετικά με τη χρήση των γλωσσών εντός του (των) οικείου(-ων) θεσμικού(-ών) οργάνου(-ων) ή άλλων φορέων·
- ii) ειδικές απαιτήσεις σε σχέση με τη φύση των καθηκόντων και τις ιδιαίτερες ανάγκες του (των) οικείου(-ων) θεσμικού(-ών) οργάνου(-ων)·
- iii) τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται συχνότερα εντός του (των) οικείου(-ων) θεσμικού(-ών) οργάνου(-ων), με βάση:

- τις δηλωθείσες και αποδεδειγμένες γλωσσικές δεξιότητες σε επίπεδο B2 ή ανώτερο του [ΚΕΠΑ] των εν ενεργεία μόνιμων υπαλλήλων της [Ένωσης]·
 - τις συχνότερες γλώσσες στόχο προς τις οποίες μεταφράζονται έγγραφα που προορίζονται για εσωτερική χρήση [στα θεσμικά όργανα της Ένωσης]·
 - τις συχνότερες γλώσσες πηγή από τις οποίες μεταφράζονται έγγραφα που συντάσσονται εσωτερικά από τα θεσμικά όργανα της [Ένωσης] και προορίζονται για εξωτερική χρήση·
- iv) τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται για την επικοινωνία με τις διοικητικές υπηρεσίες του (των) οικείου(-ων) θεσμικού(-ών) οργάνου(-ων).”

11 Τέλος, στο σημείο 3 του παραρτήματος II της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού], το οποίο φέρει τον τίτλο “Γλώσσες επικοινωνίας”, αναφέρονται τα εξής:

“Το παρόν τμήμα περιγράφει τους γενικούς κανόνες όσον αφορά τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται για την επικοινωνία μεταξύ της EPSO και των πιθανών υποψηφίων. Η πρόβλεψη άλλων ειδικών απαιτήσεων είναι δυνατή κατά την προκήρυξη κάθε διαγωνισμού.

Η EPSO λαμβάνει δεόντως υπόψη το δικαίωμα των υποψηφίων ως πολιτών της [Ενωσης] να επικοινωνούν στη μητρική τους γλώσσα. Αναγνωρίζει επίσης ότι οι υποψήφιοι που έχουν επικυρώσει την αίτησή τους είναι δυνητικά μέλη της ευρωπαϊκής δημόσιας διοίκησης, με δικαιώματα και υποχρεώσεις βάσει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Τα θεσμικά όργανα της [Ενωσης] θεωρούν, επομένως, ότι η EPSO οφείλει, εφόσον είναι δυνατόν, να επικοινωνεί με τους υποψηφίους και να τους παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις αιτήσεις τους σε όλες τις επίσημες γλώσσες της [Ενωσης]. Για τον σκοπό αυτό, τα σταθερά στοιχεία του δικτυακού τόπου της EPSO, οι προκηρύξεις διαγωνισμών και οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς θα δημοσιεύονται σε όλες τις επίσημες γλώσσες.

Οι γλώσσες που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τη συμπλήρωση των ηλεκτρονικών εντύπων αίτησης [υποψηφιότητας] καθορίζονται σε κάθε προκήρυξη διαγωνισμού. Οι οδηγίες σχετικά με τη συμπλήρωση της αίτησης υποψηφιότητας πρέπει να παρέχονται σε όλες τις επίσημες γλώσσες. Οι διατάξεις αυτές θα ισχύουν κατά τη μεταβατική περίοδο που απαιτείται για τη θέσπιση διαδικασίας ηλεκτρονικής αρχικής αίτησης υποψηφιότητας σε όλες τις επίσημες γλώσσες.

Για να εξασφαλιστεί γρήγορη και αποτελεσματική επικοινωνία, μετά την επικύρωση της αρχικής αίτησης υποψηφιότητάς τους, η EPSO θα επικοινωνεί με μεγάλο αριθμό υποψηφίων σε περιορισμένο αριθμό επίσημων γλωσσών της [Ενωσης]. Αυτό θα γίνεται είτε στην πρώτη είτε στη δεύτερη γλώσσα του υποψηφίου, όπως προβλέπεται στη σχετική προκήρυξη διαγωνισμού.

Οι υποψήφιοι μπορούν να επικοινωνούν με την EPSO σε οποιαδήποτε επίσημη γλώσσα της [Ενωσης], αλλά, για την αποτελεσματικότερη επεξεργασία του ερωτήματός τους, οι υποψήφιοι προτρέπονται να επιλέξουν μεταξύ περιορισμένου αριθμού γλωσσών στις οποίες το προσωπικό της EPSO είναι σε θέση να παράσχει άμεση γλωσσική κάλυψη χωρίς την ανάγκη μετάφρασης.

Ορισμένες δοκιμασίες μπορούν επίσης να πραγματοποιούνται σε περιορισμένο αριθμό επίσημων γλωσσών της [Ενωσης], ώστε να διασφαλιστεί ότι οι υποψήφιοι διαθέτουν τις γλωσσικές ικανότητες που απαιτούνται για να συμμετάσχουν στο στάδιο αξιολόγησης των γενικών διαγωνισμών. Οι γλώσσες για τις διάφορες δοκιμασίες θα καθορίζονται σε κάθε προκήρυξη διαγωνισμού.

Τα θεσμικά όργανα της [Ενωσης] θεωρούν ότι οι ρυθμίσεις αυτές διασφαλίζουν τη δίκαιη και ενδεδειγμένη ισορροπία μεταξύ του συμφέροντος της υπηρεσίας και της αρχής της πολυγλωσσίας και της γλωσσικής αμεροληψίας. Η υποχρέωση των υποψηφίων να επιλέξουν μια δεύτερη γλώσσα διαφορετική από την πρώτη τους γλώσσα (που είναι κανονικά η μητρική τους γλώσσα ή άλλη ισοδύναμη) εξασφαλίζει την ισότιμη [συγκριτική αξιολόγηση] των υποψηφίων [...].”

- 12 Στο τμήμα της [επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού] που φέρει τον τίτλο “Διαδικασία επιλογής”, και ειδικότερα στο σημείο 1, διευκρινίζεται ότι οι “δοκιμασίες πολλαπλής επιλογής με τη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή”, και συγκεκριμένα οι δοκιμασίες κατανοήσεως κειμένου, ευχέρειας σε αριθμητικούς υπολογισμούς και κατανοήσεως αφηρημένων εννοιών, οι οποίες αποτελούν το πρώτο στάδιο της οικείας διαδικασίας επιλογής, θα διεξαχθούν στη γλώσσα που θα έχει επιλέξει κάθε υποψήφιος ως πρώτη γλώσσα του διαγωνισμού.

13 Επιπλέον, σύμφωνα με το σημείο 3 του εν λόγω τμήματος, κατόπιν της “επιλογής βάσει τίτλων”, η οποία αποτελεί το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού τον οποίο αφορά η [επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού], οι υποψήφιοι που έχουν λάβει τις υψηλότερες συνολικές βαθμολογίες θα κληθούν να συμμετάσχουν, στη γλώσσα που έχουν επιλέξει ως δεύτερη γλώσσα του διαγωνισμού, στις εξετάσεις του κέντρου αξιολογήσεως, ήτοι του τελευταίου σταδίου του διαγωνισμού, το οποίο περιλαμβάνει σειρά δοκιμασιών για την αξιολόγηση διαφόρων ικανοτήτων των υποψηφίων.»

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Αυγούστου 2016, η Ιταλική Δημοκρατία άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού. Το Βασίλειο της Ισπανίας παρενέβη υπέρ της Ιταλικής Δημοκρατίας.
- 21 Με την προσφυγή της, η Ιταλική Δημοκρατία αμφισβήτησε τη νομιμότητα δύο πτυχών του γλωσσικού καθεστώτος το οποίο θεσπίστηκε με την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού και προέβλεπε ότι, αφενός, η δεύτερη γλώσσα του διαγωνισμού αυτού και, αφετέρου, η γλώσσα επικοινωνίας μεταξύ των υποψηφίων και της EPSO μπορούσαν να επιλεγούν μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας.
- 22 Κατά πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, από κοινού, τον τρίτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως που αφορούσαν την πρώτη πτυχή του γλωσσικού αυτού καθεστώτος.
- 23 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο περιορισμός της επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού τον οποίο αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού (στο εξής: περιορισμός της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού ή επίμαχος περιορισμός) συνιστά, κατ’ ουσίαν, διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας που κατ’ αρχήν απαγορεύεται από το άρθρο 1δ, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, προσθέτοντας συγχρόνως ότι μια τέτοια διαφορετική μεταχείριση μπορούσε να είναι δικαιολογημένη.
- 24 Κατά συνέπεια, στις σκέψεις 63 έως 199 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το ζήτημα κατά πόσον μια τέτοια διαφορετική μεταχείριση είναι δικαιολογημένη.
- 25 Στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έλεγξε, στις σκέψεις 80 έως 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα τρία στοιχεία της αιτιολογίας που παρατίθενται στην επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού προς δικαιολόγηση του επίμαχου περιορισμού.
- 26 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ούτε οι δημοσιονομικοί και λειτουργικοί περιορισμοί ούτε η ιδιαιτερότητα των δοκιμασιών του κέντρου αξιολογήσεως μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη διαπιστωθείσα διαφορετική μεταχείριση.
- 27 Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, μολονότι η ανάγκη να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα μπορεί ενδεχομένως να δικαιολογήσει τον περιορισμό της ως άνω επιλογής στις τρεις επίμαχες γλώσσες, ούτε η ύπαρξη δημοσιονομικών και λειτουργικών περιορισμών ούτε η φύση της διαδικασίας επιλογής είναι στοιχεία της αιτιολογίας ικανά να δικαιολογήσουν έναν τέτοιο περιορισμό.

- 28 Όσον αφορά το πρώτο από τα τρία αυτά στοιχεία της αιτιολογίας, το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, επισήμανε, στις σκέψεις 93 και 94 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, μολονότι οι εκτιμήσεις που παρατίθενται στην εισαγωγή και στο σημείο 1, στοιχείο i, του παραρτήματος II της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού καταδεικνύουν ότι συντρέχει συμφέρον της υπηρεσίας να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους και να επικοινωνούν κατά τρόπο αποτελεσματικό από την ανάληψη των καθηκόντων τους, εντούτοις, δεν αρκούν, αφ' εαυτών, να αποδείξουν ότι τα επίμαχα καθήκοντα, ήτοι αυτά του διοικητικού υπαλλήλου στον τομέα του ελέγχου εντός των θεσμικών οργάνων τα οποία αφορά η επίδικη προκήρυξη, απαιτούν, κατά τρόπο συγκεκριμένο, τη γνώση της αγγλικής, της γαλλικής ή της γερμανικής γλώσσας, κατ' αποκλεισμό των άλλων επισήμων γλωσσών της Ένωσης.
- 29 Αφετέρου, στις σκέψεις 95 έως 98 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ανάλυση αυτή δεν κλονίζεται από την περιγραφή των καθηκόντων τα οποία θα κληθούν να ασκήσουν όσοι επιτυγχόντες προσληφθούν, όπως η περιγραφή αυτή παρατίθεται στην επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, αφού δεν καθίσταται δυνατό να αποδειχθεί, βάσει της περιγραφής αυτής και μόνον, ότι και οι τρεις γλώσσες στις οποίες περιορίστηκε η επιλογή της γλώσσας 2 του διαγωνισμού θα παρείχαν στους επιτυγχόντες του διαγωνισμού αυτού τη δυνατότητα να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι από κανένα στοιχείο της εν λόγω προκηρύξεως διαγωνισμού δεν αποδεικνύεται ότι οι τρεις αυτές γλώσσες χρησιμοποιούνται πράγματι κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα I της προκηρύξεως ή ακόμη κατά την προπαρασκευή παρουσιάσεων, τη διεξαγωγή συζητήσεων και τη σύνταξη εκθέσεων περί των οποίων κάνει λόγο η εισαγωγή του παραρτήματος II της εν λόγω προκηρύξεως. Ομοίως, ούτε από την εν λόγω προκήρυξη ούτε από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στις δικογραφίες των υπό κρίση υποθέσεων προκύπτει ότι και οι τρεις προαναφερθείσες γλώσσες χρησιμοποιούνται πράγματι στις σχέσεις μεταξύ των διοικητικών υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με ελεγκτικά καθήκοντα, αφενός, και των ελεγχόμενων φορέων ή υπηρεσιών, καθώς και των αρμοδίων αρχών, αφετέρου.
- 30 Κατά συνέπεια, στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το στοιχείο της αιτιολογίας που αφορά την ανάγκη να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα δεν μπορεί, λαμβανομένης υπόψη της αόριστης και γενικής διατυπώσεώς του στην επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, καθώς και ελλείψει συγκεκριμένων στοιχείων προς τεκμηρίωσή του, να δικαιολογήσει τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού.
- 31 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο έλεγξε, εν συνεχεία, αν τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή προς στήριξη του στοιχείου αυτού της αιτιολογίας είναι ικανά να αποδείξουν ότι, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών λειτουργικών χαρακτηριστικών των προς πλήρωση θέσεων, ο επίμαχος περιορισμός εδικοιολογείτο κατά τρόπο αντικειμενικό και εύλογο από την ανάγκη προσλήψεως διοικητικών υπαλλήλων δυνάμενων να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 32 Για τους σκοπούς της εν λόγω εξακρίβωσης, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, πρώτον, στις σκέψεις 106 έως 149 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα στοιχεία που αφορούν την εσωτερική πρακτική της Επιτροπής στον γλωσσικό τομέα, ήτοι:
- την ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6 του Προέδρου της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2000, για την απλούστευση της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, και τα πρακτικά της 1502ης συνεδριάσεως της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2000, τα οποία συνετάγησαν στις 6 Δεκεμβρίου 2000 [PV(2002) 1502], με αντικείμενο την έγκριση της εν λόγω ανακοινώσεως από το σώμα των Επιτρόπων·

- τον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής (ΕΕ 2000, L 308, σ. 26), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/138/ΕΕ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 2010 (ΕΕ 2010, L 55, σ. 60) (στο εξής: εσωτερικός κανονισμός), και τις διατάξεις εφαρμογής του εν λόγω εσωτερικού κανονισμού [C(2010) 1200 τελικό].
 - έγγραφο προερχόμενο από το Εγχειρίδιο διαδικασιών λειτουργίας της Επιτροπής, με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως», και ορισμένα έγγραφα σχετικά με αυτό· και
 - το παράρτημα της ανακοινώσεως SEC(2006) 1489 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη μετάφραση στην Επιτροπή, με τίτλο «Κανόνες για τη μετάφραση μετά το 2006» (στο εξής: κανόνες για τη μετάφραση μετά το 2006).
- 33 Όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6, το Γενικό Δικαστήριο την εξέτασε στις σκέψεις 112 έως 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαπιστώνοντας, στη σκέψη 113 της αποφάσεως αυτής, ότι το αντικείμενό της «συνίσταται, κατ' ουσίαν, στην αποτίμηση των διαφόρων ειδών διαδικασιών λήψεως αποφάσεως από το σώμα των Επιτρόπων, όπως αυτές προβλέπονταν από τον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής ως ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω ανακοινώσεως, και στην πρόταση μέτρων απλουστεύσεως. Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο και κάνοντας μνεία ενός συγκεκριμένου είδους διαδικασίας, ήτοι της έγγραφης διαδικασίας, το σημείο 2.2 της εν λόγω ανακοινώσεως αναφέρει ότι “τα έγγραφα πρέπει να διαβιβάζονται στις τρεις γλώσσες εργασίας της Επιτροπής”, χωρίς, πάντως, να τις κατονομάζει. Η αναφορά όμως αυτή και μόνη, έστω και αν περιέχει τη φράση “γλώσσες εργασίας”, δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα είναι οι γλώσσες που πράγματι χρησιμοποιούνται από όλες τις υπηρεσίες της Επιτροπής στην καθημερινή εργασία τους». Αφού επισήμανε, στις σκέψεις 114 έως 116 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η εμβέλεια της ως άνω αναφοράς μετριάζεται, εξάλλου, από άλλα χωρία της ανακοινώσεως SEC(2000) 2071/6, το Γενικό Δικαστήριο συμπέρανε, στη σκέψη 117 της ίδιας αποφάσεως, ότι από την ανακοίνωση αυτή «δεν είναι δυνατόν να συναχθούν χρήσιμα συμπεράσματα ως προς την πραγματική χρήση της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας στην καθημερινή εργασία των υπηρεσιών της Επιτροπής, ούτε, κατά μείζονα λόγο, κατά την άσκηση των καθηκόντων τα οποία αφορά η [επίδικη] προκήρυξη [διαγωνισμού]».
- 34 Στη σκέψη 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι η διαπίστωση αυτή δεν κλονίζεται από τα λοιπά κείμενα υπό το πρίσμα των οποίων η Επιτροπή φρονεί ότι πρέπει να εξεταστεί η ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6, ήτοι από τον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής, από τις διατάξεις εφαρμογής του, καθώς και από το έγγραφο με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως», εξετάζοντας, διαδοχικά, τα τρία αυτά κείμενα στις σκέψεις 119 έως 121 της εν λόγω αποφάσεως.
- 35 Στη σκέψη 132 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε συναφώς ότι, εξεταζόμενα συνολικώς, τα κείμενα που μνημονεύονται στη σκέψη 34 της παρούσας αποφάσεως δεν μπορούν να λογιστούν ως λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής, στο πλαίσιο του εσωτερικού κανονισμού, του γενικού γλωσσικού καθεστώτος που θεσπίζει ο κανονισμός 1/58, κατά την έννοια του άρθρου 6 του τελευταίου αυτού κανονισμού. Όπως διευκρίνισε επίσης η Επιτροπή, τα κείμενα αυτά «απηχούν απλώς και μόνο μια από μακρού εδραιωμένη διοικητική πρακτική εντός του εν λόγω θεσμικού οργάνου, η οποία συνίσταται στη χρήση της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας ως γλωσσών στις οποίες τα κείμενα πράξεων πρέπει να καθίστανται διαθέσιμα προκειμένου να υποβάλλονται προς έγκριση στο σώμα των Επιτρόπων». Περαιτέρω, αφού διαπίστωσε στις σκέψεις 133 και 134 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως,

μεταξύ άλλων, ότι, ειδικότερα, το προερχόμενο από το Εγχειρίδιο διαδικασιών λειτουργίας έγγραφο με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως» δεν μπορεί να λογιστεί ως απόφαση του Προέδρου του εν λόγω θεσμικού οργάνου για τον καθορισμό των γλωσσών κατάρτισεως των εγγράφων που υποβάλλονται στο σώμα των Επιτρόπων, το Γενικό Δικαστήριο παρατήρησε, στη σκέψη 135 της αποφάσεως αυτής, ότι η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι δεν υφίσταται εσωτερική απόφαση περί καθορισμού των γλωσσών εργασίας της.

- 36 Κατόπιν αυτών των «προκαταρκτικών διευκρινίσεων», το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε εν συνεχεία, στη σκέψη 136 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στο μέτρο που αποκλειστικό αντικείμενό τους είναι ο καθορισμός των γλωσσών που είναι αναγκαίες για τη διεξαγωγή των διαφόρων διαδικασιών λήψεως αποφάσεων εντός της Επιτροπής, το σύνολο των κειμένων που προσκόμισε το θεσμικό αυτό όργανο δεν είναι ικανά να δικαιολογήσουν τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας υπό το πρίσμα των ειδικών λειτουργικών χαρακτηριστικών των θέσεων τις οποίες αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού.
- 37 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, στη σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τα κείμενα αυτά δεν προκύπτει ότι υφίσταται αναγκαίος σύνδεσμος μεταξύ των διαδικασιών λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής, ιδίως εκείνων που διεξάγονται στο πλαίσιο του σώματος των Επιτρόπων, και των καθηκόντων που θα κληθούν να ασκήσουν οι επιτυγχόντες στον επίδικο διαγωνισμό. Πράγματι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα μέλη ορισμένου θεσμικού οργάνου χρησιμοποιούν αποκλειστικώς μία ή συγκεκριμένες γλώσσες κατά τις συσκέψεις τους, δεν μπορεί να τεκμαίρεται άνευ περαιτέρω εξηγήσεων ότι ένας νεοπροσληφθείς υπάλληλος, ο οποίος δεν γνωρίζει καμία από τις γλώσσες αυτές, δεν είναι ικανός να παράσχει αμέσως εργασία που να είναι χρήσιμη για το εν λόγω θεσμικό όργανο.
- 38 Εξάλλου, στη σκέψη 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι από τα κείμενα που προσκόμισε η Επιτροπή δεν προκύπτει ότι οι υπηρεσίες της χρησιμοποιούν στην καθημερινή εργασία τους και τις τρεις γλώσσες που έχουν χαρακτηριστεί ως «διαδικαστικές γλώσσες». Επιπλέον, η ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6 αφήνει να εννοηθεί ότι οι αποδόσεις ενός εγγράφου στις «διαδικαστικές γλώσσες» που είναι αναγκαίες για τη διαβίβασή του στο σώμα των Επιτρόπων της Επιτροπής καταρτίζονται όχι από την υπηρεσία που είναι καθ' ύλην υπεύθυνη για τη σύνταξη του εγγράφου αυτού, αλλά από τη Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης. Στη σκέψη 139 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι, στο μέτρο που κανένας υπάλληλος δεν υποχρεούται να έχει ικανοποιητική γνώση και των τριών γλωσσών που απαιτεί η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, δύσκολα μπορεί να υποστηριχθεί ότι η κατάρτιση ενός σχεδίου πράξεως στις γλωσσικές αποδόσεις που απαιτούνται για τη διαβίβασή του στο εν λόγω σώμα μπορεί να κατανεμηθεί συγχρόνως μεταξύ αντίστοιχου αριθμού υπαλλήλων της υπηρεσίας που είναι υπεύθυνη για τη σύνταξη του σχεδίου αυτού. Εξάλλου, αφού απέρριψε, στις σκέψεις 140 έως 143 της εν λόγω αποφάσεως, τα αντλούμενα από την ανακοίνωση SEC(2006) 1489 τελικό επιχειρήματα της Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στις σκέψεις 144 έως 148 της αποφάσεως αυτής, ότι τα κείμενα που προσκόμισε το εν λόγω θεσμικό όργανο ουδόλως καταδεικνύουν ότι, στο πλαίσιο των διαδικασιών τις οποίες αφορούν, γίνεται αποκλειστικώς χρήση των τριών «διαδικαστικών» γλωσσών.
- 39 Λαμβανομένης υπόψη της αναλύσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 149 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα επίμαχα κείμενα δεν μπορούν, ως εκ του περιεχομένου τους, να αποδείξουν ότι ο επίμαχος περιορισμός δύναται να ανταποκριθεί σε πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας ούτε, ως εκ τούτου, να καταδείξουν ότι, λαμβανομένων υπόψη των

ειδικών λειτουργικών χαρακτηριστικών των θέσεων τις οποίες αφορά η προκήρυξη αυτή, υφίσταται συμφέρον της υπηρεσίας να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.

- 40 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στις σκέψεις 150 έως 165 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα στοιχεία σχετικά με τις γλώσσες που χρησιμοποιούν τα μέλη του προσωπικού της Επιτροπής τα οποία είναι επιφορτισμένα με καθήκοντα οικονομικού ελέγχου.
- 41 Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε, στις σκέψεις 152 έως 163 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το παράρτημα με τίτλο «[D]ati sulla diffusione dell'inglese, del francese e del tedesco utilizzate come lingue veicolari dal personale della Commissione in funzione nel settore dell'audit al 30.09.2016» (Δεδομένα σχετικά με τη χρήση της αγγλικής, της γερμανικής και της γαλλικής γλώσσας ως κοινών γλωσσών συνεννοήσεως από το εν ενεργεία προσωπικό της Επιτροπής στον τομέα του ελέγχου κατά τις 30 Σεπτεμβρίου 2016), διαπιστώνοντας, στη σκέψη 157 της αποφάσεως αυτής, ότι τα εν λόγω στοιχεία, αυτά καθεαυτά ή σε συνδυασμό με τα κείμενα που εξετάστηκαν στις σκέψεις 106 έως 149 της εν λόγω αποφάσεως, δεν καθιστούν δυνατό να καταδειχθεί ποια είναι ή ποιες είναι οι κοινές γλώσσες συνεννοήσεως που χρησιμοποιούν πράγματι, κατά την καθημερινή εργασία τους, οι ενδιαφερόμενες υπηρεσίες ή ακόμη ποια είναι η γλώσσα ή ποιες είναι οι γλώσσες που είναι απολύτως αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων οικονομικού ελέγχου. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι από τα ως άνω στοιχεία δεν προκύπτει ποια είναι η γλώσσα ή ποιες είναι οι γλώσσες χάρη στην ικανοποιητική γνώση των οποίων οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό τον οποίο αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως διοικητικοί υπάλληλοι δυνάμενοι να ασκήσουν αμέσως καθήκοντα. Στη σκέψη 158 της ίδιας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι, για τους ίδιους λόγους, τα συμπληρωματικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις του προσωπικού της το οποίο εργάζεται στον τομέα του οικονομικού ελέγχου και υπάγεται στην ομάδα καθηκόντων AST και στην κατηγορία των συμβασιούχων υπαλλήλων δεν είναι λυσιτελή για την επίλυση της ενώπιόν του διαφοράς.
- 42 Εξάλλου, αφού υπενθύμισε, στη σκέψη 159 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη νομολογία του σύμφωνα με την οποία ο περιορισμός της επιλογής, από τους υποψηφίους, της δεύτερης γλώσσας ενός διαγωνισμού μεταξύ ενός μικρού μόνον αριθμού επισήμων γλωσσών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αντικειμενικώς δικαιολογημένος και ως μη δυσανάλογος, στην περίπτωση που στις γλώσσες αυτές περιλαμβάνονται, πέραν μιας γλώσσας της οποίας η γνώση είναι επιθυμητή ή ακόμη και αναγκαία, άλλες γλώσσες οι οποίες δεν παρέχουν κανένα ιδιαίτερο πλεονέκτημα στους δυνητικούς επιτυχόντες διαγωνισμού σε σχέση με κάποια άλλη επίσημη γλώσσα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 160 της αποφάσεως αυτής, ότι, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι οι γλωσσικές γνώσεις του εν ενεργεία προσωπικού αποτελούν ένδειξη του ότι, προκειμένου να είναι σε θέση να ανταποκριθούν αμέσως στις απαιτήσεις εσωτερικής επικοινωνίας, οι νεοπροσλαμβανόμενοι πρέπει να διαθέτουν γνώση μιας γλώσσας η οποία είναι ιδιαίτερος διαδεδομένη μεταξύ των μελών του εν λόγω προσωπικού, τα επίμαχα στοιχεία δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τον θεσπιζόμενο από την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού περιορισμό στην επιλογή της γλώσσας 2.
- 43 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, πράγματι, από την ανάλυση των στοιχείων που αφορούν τις γλώσσες που δηλώθηκαν ως «γλώσσα 1» και ως «γλώσσα 2» προκύπτει ότι μόνον η ικανοποιητική γνώση της αγγλικής γλώσσας θα μπορούσε να θεωρηθεί ως παρέχουσα πλεονέκτημα στους δυνητικούς επιτυχόντες στον επίμαχο διαγωνισμό. Αντιθέτως, με βάση τα στοιχεία αυτά, δεν καθίσταται δυνατό να εξηγηθεί για ποιον λόγο ένας υποψήφιος που διαθέτει, για παράδειγμα, εις βάθος γνώση της

ιταλικής γλώσσας και ικανοποιητική γνώση της γερμανικής γλώσσας θα ήταν σε θέση να ανταποκριθεί αμέσως στις απαιτήσεις που συνδέονται με την εσωτερική επικοινωνία, ενώ ένας υποψήφιος που διαθέτει εις βάθος γνώση της ιταλικής γλώσσας και ικανοποιητική γνώση της ολλανδικής γλώσσας δεν θα ήταν σε θέση να ανταποκριθεί. Επιπλέον, όσον αφορά τα στοιχεία σχετικά με τη «γλώσσα 3», το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, στη σκέψη 162 της αποφάσεως αυτής, ότι, μολονότι το περιεχόμενό τους ουδόλως μεταβάλλει την εκτίμηση αυτή, τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να ληφθούν υπόψη, αφ' ης στιγμής από το παράρτημα που προσκόμισε η Επιτροπή δεν προκύπτει ότι το προσωπικό το οποίο αφορά το παράρτημα αυτό έχει ήδη επιδείξει αποδεδειγμένα την ικανότητα εργασίας στην τρίτη γλώσσα του.

- 44 Συνακόλουθα, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, στη σκέψη 163 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα στοιχεία σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις του προσωπικού της Επιτροπής που είναι επιφορτισμένο με καθήκοντα οικονομικού ελέγχου δεν καθιστούν δυνατή τη δικαιολόγηση του επίμαχου περιορισμού υπό το πρίσμα του σκοπού που συνίσταται στην ανάγκη να μπορούν οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 45 Αφετέρου, όσον αφορά το έγγραφο που υπέβαλε η Επιτροπή και περιέχει στοιχεία προερχόμενα από την υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου του εν λόγω θεσμικού οργάνου, από τα οποία προκύπτει, κατά το οικείο θεσμικό όργανο, ότι οι διαβουλεύσεις της υπηρεσίας αυτής με άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποιούνται μόνο στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα, ενώ οι τελικές εκθέσεις ελέγχου καταρτίζονται μόνο στην αγγλική γλώσσα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 164 και 165 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το εν λόγω έγγραφο δεν είναι λυσιτελές, καθόσον δεν περιέχει κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει χρήση της γερμανικής ως γλώσσας εργασίας ή ως κοινής γλώσσας συνεννοήσεως εντός των οικείων υπηρεσιών.
- 46 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε, στις σκέψεις 166 έως 187 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα σχετικά που αφορούν τη λειτουργία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Όσον αφορά, κατ' αρχάς, την απόφαση 22-2004 του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 25ης Μαΐου 2004, για τους κανόνες σχετικά με τη μετάφραση των εγγράφων ενόψει των συνεδριάσεων των μελών του θεσμικού οργάνου, των ομάδων οικονομικού ελέγχου και της διοικητικής επιτροπής (στο εξής: απόφαση 22/2004), το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 172 της αποφάσεως αυτής, ότι δεν είναι λυσιτελής εν προκειμένω, καθόσον δεν περιέχει κανένα στοιχείο σχετικά με τη χρήση της γερμανικής ως γλώσσας εργασίας ή ως κοινής γλώσσας συνεννοήσεως εντός των υπηρεσιών του Ελεγκτικού Συνεδρίου.
- 47 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε, στις σκέψεις 175 έως 179 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ένα υπηρεσιακό σημείωμα του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 11ης Νοεμβρίου 1983, καθώς και τα συνημμένα του, ήτοι το πρακτικό της συνεδριάσεως, με περιορισμένη σύνθεση, της 12ης Οκτωβρίου 1982, και ένα υπηρεσιακό σημείωμα του Προέδρου φέρον την ίδια ημερομηνία, σχετικά με το καθεστώς διερμηνείας και την υλικοτεχνική οργάνωση των συνεδριάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου (στο εξής, από κοινού: υπηρεσιακό σημείωμα της 11ης Νοεμβρίου 1983), διαπιστώνοντας ιδίως, στη σκέψη 177 της αποφάσεως αυτής, ότι τα εν λόγω έγγραφα δεν καθιστούν δυνατό να προσδιοριστεί ποια είναι ή ποιες είναι οι γλώσσες εργασίας ή οι κοινές γλώσσες συνεννοήσεως που χρησιμοποιούνται εντός των υπηρεσιών στις οποίες πρόκειται να προσληφθούν οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό τον οποίο αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού.
- 48 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε, στις σκέψεις 181 έως 187 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έναν πίνακα τον οποίο προσκόμισε η Επιτροπή, με τίτλο «LINGUE PARLATE DAL PERSONALE DELLA CORTE DEI CONTI IN SERVIZIO AL 30.09.2016» (Γλώσσες που

ομιλούνται από το εν ενεργεία προσωπικό του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά τις 30 Σεπτεμβρίου 2016), και επισήμανε, στη σκέψη 185 της αποφάσεως αυτής, ότι από το εν λόγω έγγραφο δεν προκύπτει ποια είναι η γλώσσα ή ποιες είναι οι γλώσσες χάρη στην ικανοποιητική γνώση των οποίων οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό τον οποίο αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως δυνάμενοι να ασκήσουν αμέσως καθήκοντα, δεδομένου ότι, όπως και όλα τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή όσον αφορά το δικό της προσωπικό, απλώς καταγράφει τις γλωσσικές γνώσεις των διαφόρων κατηγοριών υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

- 49 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, στις σκέψεις 187 και 188 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ούτε από τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή όσον αφορά την εσωτερική πρακτική της στον γλωσσικό τομέα ούτε από τα στοιχεία σχετικά με τις γλώσσες που χρησιμοποιεί το προσωπικό του Ελεγκτικού Συνεδρίου καθίσταται δυνατό να καταδειχθεί ότι ο επίμαχος περιορισμός δικαιολογείται από τον σκοπό που συνίσταται στην ανάγκη να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι διοικητικοί υπάλληλοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 50 Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στις σκέψεις 189 έως 196 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα στοιχεία που αφορούν τη διάδοση της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας ως ομιλούμενων και διδασκόμενων ξένων γλωσσών στην Ευρώπη, κρίνοντας, στις σκέψεις 195 και 196 της αποφάσεως αυτής, ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι ικανά, ούτε αυτά καθεαυτά ούτε σε συνδυασμό με άλλα στοιχεία της δικογραφίας, να δικαιολογήσουν τον επίμαχο περιορισμό, δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά ενδεχομένως θα ήταν ικανά, το πολύ, να αποδείξουν τον σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας χαρακτήρα του περιορισμού αυτού, στην περίπτωση που αποδεικνυόταν ότι ο περιορισμός αυτός ανταποκρίνεται στην ανάγκη να μπορούν οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα, γεγονός το οποίο δεν απέδειξε, εντούτοις, η Επιτροπή.
- 51 Κατόπιν της εκ μέρους του εξετάσεως του συνόλου των στοιχείων που προέβαλε η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε, στις σκέψεις 197 έως 199 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι ο περιορισμός της επιλογής της γλώσσας 2 δικαιολογείται αντικειμενικώς ούτε ότι τελεί σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο πρωταρχικό σκοπό, ο οποίος συνίσταται στην πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων δυνάμενων να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα. Πράγματι, προς στήριξη ενός τέτοιου περιορισμού επί της αρχής, δεν αρκεί να γίνεται αναφορά στον μεγάλο αριθμό επίσημων γλωσσών της Ένωσης, καθώς και στην απορρέουσα εξ αυτού ανάγκη να επιλέγεται μικρότερος μόνο αριθμός γλωσσών, ή ακόμη και μία μόνο γλώσσα, ως γλώσσες εσωτερικής επικοινωνίας ή ως «κοινές γλώσσες συνεννοήσεως». Θα έπρεπε επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ, να παρέχεται αντικειμενική δικαιολόγηση για την επιλογή μίας ή περισσότερων συγκεκριμένων γλωσσών, κατ' αποκλεισμό όλων των υπολοίπων.
- 52 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτούς τον τρίτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως και ακύρωσε την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού κατά το μέρος που περιορίζει την επιλογή της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας.
- 53 Κατά δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τον έκτο λόγο ακυρώσεως σχετικά με τη δεύτερη πτυχή του επίμαχου γλωσσικού καθεστώτος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 18 ΣΛΕΕ, του άρθρου 24, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του άρθρου 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού 1/58, καθώς και του άρθρου 1δ,

παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ. Στη σκέψη 222 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτό τον λόγο αυτό ακυρώσεως και ακύρωσε την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού κατά το μέρος που περιορίζει την επιλογή των γλωσσών επικοινωνίας των υποψηφίων με την EPSO μόνο μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας.

- 54 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 223 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκανε δεκτή την προσφυγή και ακύρωσε την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού στο σύνολό της. Επιπλέον, διευκρίνισε, στις σκέψεις 225 έως 230 της αποφάσεως αυτής, ότι, για τους λόγους που εκτίθενται στις ίδιες σκέψεις, η ακύρωση αυτή δεν πρέπει να έχει επίπτωση στις ήδη πραγματοποιηθείσες προσλήψεις βάσει των εφεδρικών πινάκων που καταρτίστηκαν μετά το πέρας της επίμαχης διαδικασίας επιλογής.

Τα αιτήματα των διαδίκων στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας

- 55 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - εφόσον η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση, να απορρίψει την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και
 - να υποχρεώσει το Βασίλειο της Ισπανίας να φέρει τα δικαστικά έξοδά του.
- 56 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας ζητούν από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 57 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους.
- 58 Ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορούν τη νομιμότητα του περιορισμού των επιλογών των υποψηφίων, όσον αφορά τη γλώσσα 2 του διαγωνισμού, μόνο μεταξύ της αγγλικής, τη γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας, ενώ ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αφορά τη νομιμότητα του περιορισμού της επιλογής των γλωσσών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην επικοινωνία μεταξύ των υποψηφίων τους οποίους αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού και της EPSO.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

- 59 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος διαιρείται σε τρία σκέλη, αφορά πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 1δ, παράγραφος 6, του ΚΥΚ και της υποχρέωσης αιτιολόγησης που υπέχει η Επιτροπή καθώς και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης των αποφάσεων την οποία υπέχει το Γενικό Δικαστήριο.

Επί του πρώτου σκέλους, που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον σκοπό που συνίσταται στην ανάγκη να μπορούν οι υποψήφιοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα και από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που υπέχει το Γενικό Δικαστήριο

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 60 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατά την εξέταση των στοιχείων που αφορούν την εσωτερική πρακτική της Επιτροπής στον γλωσσικό τομέα και σχετικά με τις γλώσσες που χρησιμοποιεί το προσωπικό του θεσμικού οργάνου, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε, χωρίς καμία αιτιολογία, παράνομα κριτήρια προκειμένου να εκτιμήσει αν τα στοιχεία αυτά αποδείκνυαν τον δικαιολογημένο χαρακτήρα του επίμαχου περιορισμού, και συγκεκριμένα στη σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το κριτήριο της ικανότητας ενός νεοπροσληφθέντος υπαλλήλου να παράσχει αμέσως «εργασία που να είναι χρήσιμη» για το θεσμικό όργανο που τον προσλαμβάνει, καθώς και, στις σκέψεις 159 έως 161 της αποφάσεως αυτής, το κριτήριο κατά το οποίο ορισμένες από τις γλώσσες στις οποίες περιορίζεται η επιλογή αυτή δεν παρέχουν «ιδιαίτερο πλεονέκτημα» σε νεοπροσλαμβανόμενο υπάλληλο. Όμως, η χρήση των προαναφερθέντων κριτηρίων από το Γενικό Δικαστήριο ισοδυναμεί με άρνηση του συμφέροντος που έχει η υπηρεσία να είναι οι νεοπροσλαμβανόμενοι αμέσως σε θέση να εργάζονται.
- 61 Όσον αφορά ειδικότερα το κριτήριο που υιοθέτησε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι, εφόσον το συμφέρον της υπηρεσίας επιτάσσει την πρόσληψη υποψηφίων που να είναι σε θέση να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα, το γεγονός ότι οι υποψήφιοι αυτοί είναι πάντως ικανοί να παράσχουν «εργασία που να είναι χρήσιμη» δεν ασκεί επιρροή.
- 62 Πράγματι, το να απαιτείται από το νεοπροσλαμβανόμενο προσωπικό να είναι σε θέση να αναλάβει αμέσως καθήκοντα αποσκοπεί στη διασφάλιση της συνέχειας με το εν ενεργεία προσωπικό στην υπηρεσία όπου έχει τοποθετηθεί και βαίνει πέραν της απλής ικανότητας να παράσχει αμέσως εργασία που να είναι χρήσιμη.
- 63 Δεύτερον, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, κατά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, δεν όρισε το περιεχόμενο της έννοιας «εργασία που να είναι χρήσιμη» ούτε τεκμηρίωσε τη διαπίστωση σύμφωνα με την οποία είναι δυνατή η εκτέλεση τέτοιας εργασίας.
- 64 Τρίτον, είναι «αδύνατο» για έναν νεοπροσληφθέντα υποψήφιο, ο οποίος δεν γνωρίζει τη μία από τις τρεις γλώσσες που μπορούν να επιλεγούν ως γλώσσα 2 βάσει της επίδικης προκήρυξης διαγωνισμού, να μπορεί να παράσχει εργασία που να είναι χρήσιμη εντός θεσμικού οργάνου του οποίου το όργανο χάραξης πολιτικής διευθύνσεως και προσανατολισμού, ήτοι το σώμα των Επιτρόπων της Επιτροπής, λαμβάνει τις εσωτερικές αποφάσεις του σε μία από τις τρεις αυτές γλώσσες και μόνον. Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η παραπομπή του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 121 και 122 της αποφάσεως της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Ιταλία κατά Επιτροπής (T-353/14 και T-17/15, EU:T:2016:495), είναι εσφαλμένη, στο μέτρο που

η Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων (Coreper), στην οποία παραπέμπουν οι σκέψεις αυτές, είναι όργανο ειδικώς προβλεπόμενο από το άρθρο 16, παράγραφος 7, ΣΕΕ, το οποίο διακρίνεται από τα λοιπά θεσμικά όργανα. Η υπό κρίση υπόθεση αφορά μέλη του ιδίου θεσμικού οργάνου, συμπεριλαμβανομένων τόσο του σώματος των Επιτρόπων όσο και των διαφόρων υπηρεσιών της Επιτροπής. Κατά τα λοιπά, η ιδιαιτερότητα των προς άσκηση καθηκόντων στις υπηρεσίες τοποθετήσεως των υπαλλήλων δεν ασκεί επιρροή στο γεγονός ότι, εν τέλει, οι υπηρεσίες είναι εκείνες που υποβάλλουν κάθε σχέδιο πράξεως στο σώμα των Επιτρόπων της Επιτροπής.

- 65 Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του δικαστικού του ελέγχου κρίνοντας ότι η Επιτροπή όφειλε να παράσχει περαιτέρω επεξηγήσεις προς δικαιολόγηση του επίμαχου περιορισμού, χωρίς, επιπλέον, να αιτιολογήσει μια τέτοια εκτίμηση.
- 66 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας αντικρούουν την επιχειρηματολογία αυτή.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 67 Υπενθυμίζεται ότι, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πρέπει να διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς την οργάνωση των υπηρεσιών τους και, ειδικότερα, ως προς τον καθορισμό των κριτηρίων ικανότητας που απαιτούνται για τις προς πλήρωση θέσεις και τον καθορισμό, βάσει των κριτηρίων αυτών και προς το συμφέρον της υπηρεσίας, των όρων και του τρόπου διεξαγωγής του διαγωνισμού. Επομένως, τα θεσμικά όργανα, όπως και η EPSO οσάκις ασκεί εξουσίες που της έχουν αναθέσει τα θεσμικά όργανα, πρέπει να μπορούν να καθορίζουν, αναλόγως των αναγκών τους, τις ικανότητες οι οποίες θα πρέπει να απαιτούνται από τους υποψηφίους που συμμετέχουν σε διαγωνισμούς, ώστε να οργανώνουν τις υπηρεσίες τους κατά τρόπο χρήσιμο και ορθολογικό (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψη 88).
- 68 Εντούτοις, τα θεσμικά όργανα, κατά την εφαρμογή του ΚΥΚ, οφείλουν να μεριμνούν για την τήρηση του άρθρου 18, το οποίο απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση λόγω γλώσσας. Μολονότι η παράγραφος 6 του άρθρου αυτού προβλέπει, βεβαίως, ότι επιτρέπονται περιορισμοί στην εν λόγω απαγόρευση, αναγκαία προϋπόθεση προς τούτο αποτελεί να είναι οι περιορισμοί αυτοί «εύλογα και αντικειμενικά δικαιολογημένο[i]» και να ανταποκρίνονται σε «θεμιτούς στόχους γενικού συμφέροντος στο πλαίσιο της πολιτικής προσωπικού» (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψη 89).
- 69 Επομένως, η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ως προς την οργάνωση των υπηρεσιών τους, όπως επίσης η EPSO υπό τις προϋποθέσεις που εκτίθενται στη σκέψη 68 της παρούσας αποφάσεως, οριοθετείται κατά τρόπο επιτακτικό από το άρθρο 18 του ΚΥΚ, με αποτέλεσμα η διαφορετική μεταχείριση λόγω γλώσσας, η οποία απορρέει από τον περιορισμό του γλωσσικού καθεστώτος ορισμένου διαγωνισμού σε μικρό αριθμό επίσημων γλωσσών, να μπορεί να γίνει δεκτή μόνον εφόσον ο περιορισμός αυτός είναι αντικειμενικά δικαιολογημένος και τελεί σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας. Εξάλλου, κάθε όρος που αφορά τις ειδικές γλωσσικές γνώσεις πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν υποψηφίους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους επελέγη ο όρος αυτός, στα δε δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης να ελέγχουν τη νομιμότητά του (πρβλ. απόφαση της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψεις 90 έως 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 70 Εναπόκειται στο θεσμικό όργανο που περιορίζει το γλωσσικό καθεστώς της διαδικασίας επιλογής σε μικρό αριθμό επισήμων γλωσσών της Ένωσης να αποδεικνύει ότι ο περιορισμός αυτός όντως ανταποκρίνεται σε πραγματικές ανάγκες σχετικές με τα καθήκοντα τα οποία θα κληθούν να ασκήσουν τα προς πρόσληψη πρόσωπα, ότι τελεί σε αναλογία προς τις ανάγκες αυτές και ότι βασίζεται σε κριτήρια σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα, ενώ εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να προβεί σε *in concreto* εξέταση του κατά πόσον ο περιορισμός αυτός είναι αντικειμενικά δικαιολογημένος και τελεί σε αναλογία προς τις ανάγκες αυτές (πρβλ. απόφαση της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψεις 93 και 94).
- 71 Στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να ελέγχουν όχι μόνον την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν από αυτά (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψη 104).
- 72 Με το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι εξέτασε τη δικαιολόγηση του περιορισμού της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού υπό το πρίσμα σκοπού ο οποίος δεν αντιστοιχεί σε αυτόν που παρατίθεται στην επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού.
- 73 Πλην όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτίαση αυτή στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των σκέψεων 137 και 159 έως 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το περιεχόμενο των οποίων υπομνήσθηκε στις σκέψεις 37, 42 και 43 της παρούσας αποφάσεως.
- 74 Συγκεκριμένα, από τις ανωτέρω σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται, προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο πράγματι εξέτασε υπό το πρίσμα της «ανάγκης προσλήψεως διοικητικών υπαλλήλων δυνάμενων να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα», η οποία εκτίθεται ιδίως στο παράρτημα II, σημείο 1, στοιχείο i, της επίδικης προκήρυξης διαγωνισμού ως αιτιολογήσεως ενός τέτοιου περιορισμού, αν τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή σχετικά με την εσωτερική πρακτική της στον γλωσσικό τομέα και με τις γλώσσες που χρησιμοποιεί το προσωπικό του θεσμικού οργάνου που είναι επιφορτισμένο με καθήκοντα οικονομικού ελέγχου αποδεικνύουν ότι ο επίμαχος περιορισμός είναι αντικειμενικά δικαιολογημένος και σύμφωνος προς την αρχή της αναλογικότητας.
- 75 Συνακόλουθα, όσον αφορά, πρώτον, τη σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι «δεν μπορεί να τεκμαίρεται άνευ περαιτέρω εξηγήσεων ότι ένας νεοπροσληφθείς υπάλληλος, ο οποίος δεν γνωρίζει καμία [από τις γλώσσες που μπορούσαν να επιλεγούν ως δεύτερη γλώσσα], δεν είναι ικανός να παράσχει αμέσως εργασία που να είναι χρήσιμη για το [εν λόγω] θεσμικό όργανο», ουδόλως έθεσε υπό αμφισβήτηση το συμφέρον της υπηρεσίας να έχει στη διάθεσή της διοικητικούς υπαλλήλους δυνάμενους να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα, αλλά, αντιθέτως, προσπάθησε να εξακριβώσει αν τα στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή σχετικά με την εσωτερική της πρακτική στον γλωσσικό τομέα αποδεικνύουν ότι, προκειμένου να ικανοποιείται το συμφέρον αυτό, είναι αναγκαίο, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών λειτουργικών χαρακτηριστικών των θέσεων τις οποίες αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού και των γλωσσών που πράγματι χρησιμοποιούνται από τις οικείες υπηρεσίες στην καθημερινή τους εργασία, η επιλογή της γλώσσας 2 να περιοριστεί μόνο στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα (βλ., επίσης, όσον αφορά τη μνημονευόμενη στη σκέψη 137 νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, απόφαση της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψη 106).

- 76 Εξάλλου, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης ούτε υπερέβη τα όρια του δικαστικού του ελέγχου.
- 77 Πράγματι, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 70 και 71, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε κατά νόμον και δίχως να υπερβεί τα όρια του δικαστικού του ελέγχου αν ο περιορισμός της γλώσσας 2 εδικαιολογείτο κατά τρόπο αντικειμενικό από την ανάγκη προσλήψεως διοικητικών υπαλλήλων δυνάμενων να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα και αν το απαιτούμενο γλωσσικό επίπεδο γνώσεως τελούσε σε αναλογία προς τις πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας.
- 78 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία της Επιτροπής σχετικά με τις δικές της διαδικασίες λήψεως αποφάσεων και την αιτίαση που προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι εσφαλμένως παρέπεμψε στην απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Ιταλία κατά Επιτροπής (T-353/14 και T-17/15, EU:T:2016:495), καθώς και ότι δέχθηκε τον ειδικό χαρακτήρα των καθηκόντων τα οποία αφορούσε η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού για να απορρίψει τον δικαιολογητικό λόγο που αντλείται από τον σκοπό που συνίσταται στο να είναι οι διοικητικοί υπάλληλοι σε θέση να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα, πρέπει, κατ' αρχάς, να επισημανθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το σύνολο των κειμένων που προσκόμισε η Επιτροπή και ότι, μετά το πέρας της εξετάσεως αυτής, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται αναγκαίος σύνδεσμος μεταξύ των διαδικασιών λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής και των ελεγκτικών καθηκόντων που θα κληθούν να ασκήσουν οι επιτυχόντες στον επίμαχο διαγωνισμό. Πάντως, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί το συμπέρασμα αυτό, αλλά απλώς υποστηρίζει ότι είναι «αδύνατο» να χρησιμοποιηθεί άλλη γλώσσα πλην των τριών επίμαχων γλωσσών.
- 79 Εν συνεχεία, μολονότι η σκέψη 121 της αποφάσεως της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Ιταλία κατά Επιτροπής (T-353/14 και T-17/15, EU:T:2016:495), στην οποία παραπέμπει η σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αφορά την επιχειρηματολογία της Επιτροπής σχετικά με τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της Coreper, πρέπει να επισημανθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης, στη σκέψη 122 της ίδιας αποφάσεως, ότι, γενικώς, όσον αφορά τα επιχειρήματα που αντλούνται από τη χρησιμοποίηση μίας ή περισσοτέρων γλωσσών ως «γλωσσών συσκέψεων» ενός θεσμικού οργάνου της Ένωσης, δεν μπορεί να τεκμαίρεται άνευ περαιτέρω εξηγήσεων ότι ένας νεοπροσληφθείς υπάλληλος ο οποίος δεν γνωρίζει καμία από τις γλώσσες αυτές δεν είναι ικανός να παράσχει αμέσως εργασία που να είναι χρήσιμη για το θεσμικό όργανο. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να υποστηρίξει βασίμως ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη την ίδια τη νομολογία του.
- 80 Όσον αφορά, τέλος, τον ειδικό χαρακτήρα των καθηκόντων τα οποία αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν είχε τεκμηριωθεί επαρκώς κατά νόμον ο δικαιολογητικός λόγος που αντλείται από τον σκοπό που συνίσταται στο να είναι οι διοικητικοί υπάλληλοι σε θέση να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 81 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο απλώς προέβη, βάσει των όσων υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 70 και 71 της παρούσας αποφάσεως, στην αναγκαία εξέταση προκειμένου να προσδιοριστούν οι γλωσσικές γνώσεις τις οποίες μπορεί αντικειμενικώς να απαιτήσει η Επιτροπή με γνώμονα το συμφέρον της υπηρεσίας, όσον αφορά τα ειδικά καθήκοντα τα οποία αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού.

- 82 Τέταρτον, όσον αφορά τις αιτιάσεις της Επιτροπής κατά των σκέψεων 159 έως 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 70 της παρούσας αποφάσεως, εναπέκειτο στην Επιτροπή να αποδείξει ότι ο περιορισμός της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού όντως ανταποκρινόταν σε πραγματικές ανάγκες σχετικές με τα καθήκοντα τα οποία θα κληθούν να ασκήσουν τα προς πρόσληψη πρόσωπα.
- 83 Αυτό ακριβώς εξακρίβωσε το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 159 έως 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαπιστώνοντας ότι τα στοιχεία που υπέβαλε η Επιτροπή όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις του προσωπικού της οδηγούν, στην καλύτερη περίπτωση, στο συμπέρασμα ότι, μολονότι η γνώση της αγγλικής γλώσσας θα μπορούσε να θεωρηθεί ικανή να παράσχει στους επιτυχόντες του επίμαχου διαγωνισμού πλεονέκτημα όσον αφορά την εσωτερική επικοινωνία και, συνακόλουθα, να τους παράσχει τη δυνατότητα να ανταποκριθούν αμέσως στις απαιτήσεις που συνδέονται με την εσωτερική επικοινωνία, το συμπέρασμα αυτό δεν ισχύει όσον αφορά τη γνώση της γερμανικής και της γαλλικής γλώσσας.
- 84 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η ικανοποιητική γνώση μίας από τις ανωτέρω δύο άλλες γλώσσες παρέχει πλεονέκτημα προς επίτευξη του σκοπού που συνίσταται στο να μπορούν οι διοικητικοί υπάλληλοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 85 Δεδομένου ότι καμία από τις αιτιάσεις δεν είναι βάσιμη, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως.

Επί του δευτέρου σκέλους, που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του βάρους αποδείξεως και της υποχρέωσης αιτιολόγησης που υπέχει η Επιτροπή στο πλαίσιο μιας προκήρυξης διαγωνισμού

– *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 86 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον όρισε κατά τρόπο υπερβολικά αυστηρό τόσο την υποχρέωση παράθεσης, στην επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, αιτιολογίας προς δικαιολόγηση του επίμαχου περιορισμού όσο και το βάρος αποδείξεως του βασίμου της δικαιολόγησης αυτής.
- 87 Συνακόλουθα, πρώτον, το βάρος αποδείξεως που το Γενικό Δικαστήριο επέβαλε στην Επιτροπή προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη των προβαλλομένων δικαιολογητικών λόγων υπερβαίνει κατά πολύ τον βαθμό ακρίβειας που απαιτεί η νομολογία, καθόσον έκρινε, με την τελευταία περίοδο της σκέψης 113, με την πρώτη περίοδο της σκέψης 138 και με τη σκέψη 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι τρεις γλώσσες που μπορούσαν να επιλεγούν ως γλώσσα 2 σύμφωνα με την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού ήταν πράγματι οι τρεις γλώσσες που πράγματι χρησιμοποιούνταν σε καθημερινή βάση από «όλες τις υπηρεσίες» του εν λόγω θεσμικού οργάνου.
- 88 Δεύτερον, στη σκέψη 144 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε να αποδειχθεί ότι γίνεται «αποκλειστικώς χρήση» των τριών αυτών γλωσσών στις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής, ενώ η εν λόγω προκήρυξη διευκρίνιζε ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν χρησιμοποιούν τις γλώσσες αυτές αποκλειστικώς, αλλά είναι οι ευρύτερα χρησιμοποιούμενες γλώσσες. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξακριβώσει αν οι τρεις

αυτές γλώσσες πράγματι χρησιμοποιούνταν περισσότερο από το θεσμικό όργανο και όχι αν χρησιμοποιούνταν αποκλειστικώς μόνον οι γλώσσες αυτές. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε στην ίδια πλάνη στις σκέψεις 159 έως 161 της αποφάσεως αυτής, προσθέτοντας ένα κριτήριο εξετάσεως κατά το οποίο είναι αναγκαίο να εκτιμηθεί αν οι τρεις επίμαχες γλώσσες παρέχουν «ιδιαίτερο πλεονέκτημα» στους υποψηφίους του επίμαχου διαγωνισμού.

- 89 Τρίτον, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με την τελευταία περίοδο της σκέψης 147 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν απόκειται στην Επιτροπή να προσδιορίσει ποια από τις τρεις γλώσσες μπορεί να χρησιμοποιηθεί και η σχετική σημασία εκάστης των γλωσσών αυτών δεν ασκεί επιρροή.
- 90 Τέταρτον, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι απέρριψε, με τη σκέψη 193 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το σύνολο των στατιστικών στοιχείων που προσκόμισε, με την αιτιολογία ότι δεν μπορεί να γίνει κατά τεκμήριο δεκτό ότι αποτελούν ορθή απεικόνιση των γλωσσικών γνώσεων των δυνητικών υποψηφίων στον επίμαχο διαγωνισμό.
- 91 Κατά το εν λόγω θεσμικό όργανο, ο απαιτούμενος βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου βαθμός αποδείξεως αφορά τον προσδιορισμό των επίσημων γλωσσών των οποίων η γνώση είναι η ευρύτερα διαδεδομένη στην Ένωση. Ως εκ τούτου, ο περιορισμός της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού δικαιολογείται από αντικειμενικά στοιχεία σχετικά με τη διάδοση των γλωσσών, από τα οποία να μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι τα στοιχεία αυτά αντιστοιχούν στις γλωσσικές γνώσεις των προσώπων που επιθυμούν να μετάσχουν σε διαγωνισμούς της Ένωσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει ότι η αντιστοιχία αυτή έχει αποδειχθεί προσηκόντως.
- 92 Επιπλέον, το συμπέρασμα που περιλαμβάνεται στην πρώτη περίοδο της σκέψης 197 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον στηρίζεται στην ίδια εσφαλμένη παραδοχή, ενέχει επίσης πλάνη περί το δίκαιο.
- 93 Τέλος, πέμπτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε αμιγώς υποθετικές εκτιμήσεις, περιορίζοντας σημαντικά το περιεχόμενο της ανακοινώσεως SEC(2000) 2071/6.
- 94 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας αντικρούουν την επιχειρηματολογία αυτή.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 95 Κατά πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 69 της παρούσας αποφάσεως, κάθε όρος που αφορά τις ειδικές γλωσσικές γνώσεις πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν υποψηφίους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους επελέγη ο όρος αυτός, στα δε δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης να ελέγχουν τη νομιμότητά του.
- 96 Η αιτιολογία απόφασης θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης έχει όλως ιδιαίτερη σημασία, καθόσον παρέχει τη δυνατότητα στον μεν ενδιαφερόμενο να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν προτίθεται να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης αυτής, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του και, επομένως, συνιστά μία από τις προϋποθέσεις της αποτελεσματικότητας του δικαστικού ελέγχου που διασφαλίζει το άρθρο 47

του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Landesbank Baden-Württemberg και ΕΣΕ, C-584/20 P και C-621/20 P, EU:C:2021:601, σκέψη 103 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 97 Όσον αφορά τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 στο πλαίσιο προκήρυξης διαγωνισμού, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει αν η εν λόγω προκήρυξη, οι γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς ή ακόμη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή περιλάμβαναν «συγκεκριμένα στοιχεία» βάσει των οποίων θα μπορούσε να αποδειχθεί αντικειμενικά η ύπαρξη συμφέροντος της υπηρεσίας ικανού να δικαιολογήσει τον περιορισμό αυτό (πρβλ. απόφαση της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψη 95).
- 98 Επομένως, ορθώς προέβη το Γενικό Δικαστήριο, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στον έλεγχο αυτόν και διαπίστωσε, στη σκέψη 100 της αποφάσεως αυτής και κατόπιν της εξετάσεως που διενεργήθηκε ιδίως στις σκέψεις 93 έως 99, το περιεχόμενο της οποίας εκτέθηκε στις σκέψεις 28 και 29 της παρούσας αποφάσεως, ότι, ακόμη και αν ερμηνευθεί υπό το πρίσμα της περιγραφής των καθηκόντων η οποία παρατίθεται στην επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, το στοιχείο της αιτιολογίας που αφορά την ανάγκη να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα, περί του οποίου γίνεται λόγος στην εν λόγω προκήρυξη, δεν μπορεί, λαμβανομένης υπόψη της αόριστης και γενικής διατυπώσεώς του και ελλείψει παραθέσεως στην προκήρυξη συγκεκριμένων στοιχείων προς τεκμηρίωσή του, να δικαιολογήσει τον περιορισμό της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μεταξύ της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας.
- 99 Εξάλλου, η Επιτροπή υπογράμμισε, με την αίτηση αναιρέσεώς της, ότι δεν αμφισβητεί τις σκέψεις 86 έως 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 100 Κατά δεύτερον, στο μέτρο που η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι της επέβαλε δυσανάλογο βάρος αποδείξεως, από τις σκέψεις 70 και 71 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, αφενός, η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, ότι ο περιορισμός της επιλογής της γλώσσας 2 του διαγωνισμού όντως ανταποκρίνεται σε πραγματικές ανάγκες σχετικές με τα καθήκοντα τα οποία θα κληθούν να ασκήσουν τα προς πρόσληψη πρόσωπα, ότι τελεί σε αναλογία προς τις ανάγκες αυτές και ότι βασίζεται σε κριτήρια σαφή, αντικειμενικά και προβλέψιμα και, αφετέρου, ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει *in concreto* τον αντικειμενικά δικαιολογημένο και σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας χαρακτήρα του περιορισμού αυτού υπό το πρίσμα των εν λόγω αναγκών, όχι μόνον εξετάζοντας την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των αποδεικτικών στοιχείων που επικαλέστηκε η Επιτροπή, αλλά και ελέγχοντας αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί η δικαιολόγηση του εν λόγω περιορισμού και αν μπορούν να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν από αυτά.
- 101 Πάντως, αυτό ακριβώς έπραξε το Γενικό Δικαστήριο εξετάζοντας, στις σκέψεις 106 έως 199 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή προς στήριξη του στοιχείου της αιτιολογίας που αφορά την ανάγκη να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 102 Πρώτον, όσον αφορά τις αιτιάσεις κατά της τελευταίας περιόδου της σκέψης 113, της πρώτης περιόδου της σκέψης 138 και της σκέψης 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το περιεχόμενο των οποίων εκτέθηκε στις σκέψεις 33, 38 και 41 της παρούσας αποφάσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το Γενικό

Δικαστήριο ουδόλως απαίτησε από αυτήν, προκειμένου να αποδείξει τον δικαιολογημένο χαρακτήρα του επίμαχου περιορισμού, να αποδείξει ότι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα χρησιμοποιούνται από όλες τις υπηρεσίες της Επιτροπής στην καθημερινή τους εργασία.

- 103 Ωσαύτως, στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απλώς εξέτασε το επιχείρημα της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο η ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6, και ειδικότερα το σημείο 2.2 αυτής, περιορίζει τον αριθμό των «γλωσσών εργασίας» του θεσμικού αυτού οργάνου σε τρεις, και έκρινε ότι, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του πλαισίου του εν λόγω σημείου, το οποίο αφορά τη λήψη αποφάσεως από το σώμα των Επιτρόπων με έγγραφη διαδικασία, μόνη η αναφορά, στο σημείο αυτό, στις «τρεις γλώσσες εργασίας της Επιτροπής» δεν αρκεί για να αποδειχθεί το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού.
- 104 Με την ίδια λογική, στις σκέψεις 136 έως 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, σε σχέση με το σύνολο των στοιχείων που προέβαλε η Επιτροπή σχετικά με την εσωτερική πρακτική της στον γλωσσικό τομέα, ότι, στο μέτρο που τα στοιχεία αυτά αφορούν αποκλειστικώς τον καθορισμό των γλωσσών που είναι αναγκαίες για τη διεξαγωγή των διαφόρων διαδικασιών λήψεως αποφάσεων εντός της Επιτροπής, χωρίς να συνάγεται εξ αυτών ότι υφίσταται αναγκαίος σύνδεσμος μεταξύ των διαδικασιών και των καθηκόντων που θα κληθούν να ασκήσουν οι επιτυχόντες στον επίμαχο διαγωνισμό ούτε ότι οι υπηρεσίες της χρησιμοποιούν στην καθημερινή εργασία τους και τις τρεις γλώσσες που έχουν χαρακτηριστεί ως «διαδικαστικές γλώσσες», τα στοιχεία αυτά δεν είναι ικανά να δικαιολογήσουν τον επίμαχο περιορισμό υπό το πρίσμα των ειδικών λειτουργικών χαρακτηριστικών των θέσεων τις οποίες αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού.
- 105 Περαιτέρω, στη σκέψη 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι τα στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις του προσωπικού της που είναι επιφορτισμένο με καθήκοντα οικονομικού ελέγχου, είτε μεμονωμένα είτε συνδυαζόμενα με τα στοιχεία που αφορούν την εσωτερική πρακτική της στον γλωσσικό τομέα, δεν καθιστούν δυνατό να καταδειχθεί ποια ή ποιες είναι οι κοινές γλώσσες συνεννοήσεως που χρησιμοποιούν πράγματι κατά την καθημερινή εργασία τους οι διάφορες υπηρεσίες από τις οποίες προέρχονται τα στοιχεία αυτά ή ακόμη ποια ή ποιες είναι οι απολύτως αναγκαίες γλώσσες για την άσκηση των καθηκόντων τα οποία αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού και ότι, ως εκ τούτου, δεν προκύπτει από τα ως άνω στοιχεία ποια ή ποιες είναι οι γλώσσες που πρέπει να γνωρίζουν σε ικανοποιητικό βαθμό οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό ώστε να μπορέσουν να ασκήσουν αμέσως καθήκοντα ως διοικητικοί υπάλληλοι.
- 106 Επομένως, από τις σκέψεις 113, 138 και 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται, προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο απλώς εξέτασε, ορθώς κατά νόμον, αν τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή προς τεκμηρίωση του δικαιολογητικού λόγου που αφορά την ανάγκη να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα είναι ικανά να αποδείξουν ότι η γερμανική, η αγγλική και η γαλλική γλώσσα είναι οι γλώσσες που χρησιμοποιεί πράγματι κατά την άσκηση των συνήθων καθηκόντων του το προσωπικό των υπηρεσιών στις οποίες οι υποψήφιοι του επίμαχου διαγωνισμού αναμένεται, κατ' αρχήν, να τοποθετηθούν, ούτως ώστε η ικανοποιητική γνώση τουλάχιστον μίας από τις τρεις αυτές γλώσσες να είναι τόσο αναγκαία όσο και επαρκής προκειμένου οι υποψήφιοι αυτοί να μπορέσουν να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 107 Δεύτερον, οι ίδιες διαπιστώσεις ισχύουν και όσον αφορά την αιτίαση κατά της εκτιμήσεως που διατυπώνει το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 144 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία, εν πάση περιπτώσει και μάλιστα ανεξαρτήτως της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των

διαδικασιών λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής και των ειδικών καθηκόντων τα οποία αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, τα στοιχεία που αυτή προβάλλει σχετικά με την εσωτερική πρακτική της στον γλωσσικό τομέα ουδόλως καταδεικνύουν ότι γίνεται αποκλειστικώς χρήση των τριών «διαδικαστικών» γλωσσών. Πράγματι, στην εν λόγω σκέψη 144, το Γενικό Δικαστήριο απλώς επισήμανε επαλλήλως ότι τα επίμαχα στοιχεία δεν είναι ικανά να τεκμηριώσουν το συμπέρασμα ότι οι διαδικασίες αυτές περιορίζονται στις τρεις αυτές γλώσσες. Εξάλλου, η δυνατότητα του προσωπικού της υπηρεσίας στην οποία αναμένεται να τοποθετηθούν οι υποψήφιοι ενός διαγωνισμού να ασκεί τα συνήθη καθήκοντά του σε άλλες γλώσσες από εκείνες στις οποίες περιορίζεται η επιλογή της γλώσσας 2 του διαγωνισμού μπορεί, ενδεχομένως, να είναι ικανή να θέσει εν αμφιβόλω την ανάγκη να γνωρίζουν οι υποψήφιοι μία από τις γλώσσες αυτές προκειμένου να είναι σε θέση να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.

- 108 Επιπλέον, η αιτίαση της Επιτροπής ότι το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε, στις σκέψεις 159 έως 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η ικανοποιητική γνώση μίας από τις γλώσσες που μπορούσαν να επιλεγούν ως γλώσσα 2 του επίδικου διαγωνισμού να παρέχει ιδιαίτερο πλεονέκτημα στους επιτυχόντες στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 109 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα στοιχεία που υπέβαλε η Επιτροπή όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις του προσωπικού της το οποίο είναι επιφορτισμένο με καθήκοντα οικονομικού ελέγχου οδηγούν, στην καλύτερη περίπτωση, στο συμπέρασμα ότι, μολονότι η γνώση της αγγλικής γλώσσας θα μπορούσε να θεωρηθεί ικανή να παράσχει στους επιτυχόντες του επίδικου διαγωνισμού πλεονέκτημα όσον αφορά την εσωτερική επικοινωνία και, συνακόλουθα, τη δυνατότητα να ανταποκριθούν αμέσως στις απαιτήσεις που συνδέονται με την εσωτερική επικοινωνία, το συμπέρασμα αυτό δεν ισχύει όσον αφορά τη γνώση της γερμανικής και της γαλλικής γλώσσας.
- 110 Ως εκ τούτου, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η ικανοποιητική γνώση της γερμανικής ή της γαλλικής γλώσσας, εν αντιθέσει προς έναν συνδυασμό που να περιλαμβάνει άλλη επίσημη γλώσσα της Ένωσης, είναι απαραίτητη για την επίτευξη του σκοπού που συνίσταται στην ανάγκη να μπορούν οι διοικητικοί υπάλληλοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 111 Τρίτον, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, με την τελευταία περίοδο της σκέψης 147 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα υπηρεσιακά σημειώματα του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής, τα οποία προσκόμισε η Επιτροπή και τα οποία επιτρέπουν, σύμφωνα με το έγγραφο με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως», μόνιμες παρεκκλίσεις σε ορισμένους τομείς επιτρέποντας την υποβολή σχεδίων πράξεων σε μία μόνο «διαδικαστική» γλώσσα, δεν καθιστούν δυνατή τη συναγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων, αφ' ης στιγμής δεν προσδιορίζουν ποια από τις τρεις αυτές γλώσσες μπορεί συγκεκριμένα να χρησιμοποιηθεί.
- 112 Τέταρτον, όσον αφορά την αιτίαση της Επιτροπής που βάλλει κατά των σκέψεων 193 και 197 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαπιστώνεται ότι αυτή στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Κατ' αρχάς, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο, με την εν λόγω σκέψη 193, ουδόλως απέρριψε στο σύνολό της τη συνεκτίμηση των στατιστικών στοιχείων σχετικά με τις γλώσσες που διδάχθηκαν περισσότερο το 2012 σε επίπεδο κατώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδείξει ότι τα στοιχεία αυτά αποτελούν ορθή απεικόνιση των γλωσσικών γνώσεων των

δυνητικών υποψηφίων στον επίδικο διαγωνισμό, αλλά απλώς επισήμανε ότι η αποδεικτική ισχύς των στοιχείων αυτών είναι μικρότερη λόγω του ότι αφορούν το σύνολο των πολιτών της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των προσώπων που δεν έχουν ενηλικιωθεί.

- 113 Εν συνεχεία, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 194 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία η μόνη διαπίστωση στην οποία μπορούν να οδηγήσουν τα ως άνω στοιχεία είναι ότι ο αριθμός των δυνητικών υποψηφίων που επηρεάζονται αρνητικά από τον επίμαχο περιορισμό είναι λιγότερο σημαντικός απ' ό,τι θα ήταν αν η επιλογή αυτή περιοριζόταν μεταξύ άλλων γλωσσών.
- 114 Τέλος, και κυρίως, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 195 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα ίδια αυτά στοιχεία δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι ο περιορισμός της επιλογής της γλώσσας 2 είναι κατάλληλος και αναγκαίος για την επίτευξη του σκοπού που συνίσταται στην ανάγκη να μπορούν οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα. Ως εκ τούτου, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, ιδίως στις σκέψεις 149 και 188 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να αποδείξει τον ισχυρισμό αυτό, τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις γλώσσες που διδάσκονται περισσότερο δεν ήταν ικανά να αποδείξουν ότι ο περιορισμός αυτός ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένος υπό το πρίσμα του σκοπού αυτού.
- 115 Πέμπτον, αμφισβητώντας ως υποθετική την εκτίμηση που διατυπώνεται στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και εκτίθεται στη σκέψη 38 της παρούσας αποφάσεως, και υποστηρίζοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο περιόρισε σημαντικά το περιεχόμενο της ανακοινώσεως SEC(2000) 2071/6, η Επιτροπή δεν επικαλείται πλάνη περί το δίκαιο, αλλά ζητεί από το Δικαστήριο να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση του αποδεικτικού αυτού στοιχείου εκείνη του Γενικού Δικαστηρίου.
- 116 Όμως, από το άρθρο 256, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται σε νομικά ζητήματα και ότι, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να προβαίνει στη διαπίστωση και εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών καθώς και των αποδεικτικών στοιχείων. Η εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν αποτελεί, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθεαυτό, στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου (διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2022, FT κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-518/21 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2022:70, σκέψη 12 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 117 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, για να δικαιολογηθεί ο περιορισμός της επιλογής της δεύτερης γλώσσας κατά την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, απαιτείται η ύπαρξη νομικά δεσμευτικής πράξης

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 118 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στις σκέψεις 132 έως 135 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο περιόρισε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε σχετικά με την εσωτερική πρακτική της στον γλωσσικό τομέα βάσει ενός εσφαλμένου κριτηρίου

εκτιμήσεως, ήτοι της υπάρξεως νομικά δεσμευτικής πράξης καθορίζουσας τις γλώσσες εργασίας του οικείου θεσμικού οργάνου. Όμως, ούτε από το άρθρο 1δ, παράγραφος 6, του ΚΥΚ ούτε από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι μόνον τέτοιες πράξεις μπορούν να δικαιολογήσουν περιορισμό της επιλογής της δεύτερης γλώσσας ενός διαγωνισμού.

- 119 Επιπλέον, τόσο το σημείωμα του Γενικού Γραμματέα της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της ανακοινώσεως SEC(2000) 2071/6 όσο και οι «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως» που περιέχονται στο Εγχειρίδιο διαδικασιών λειτουργίας συνιστούν «εσωτερικές διατάξεις» κατά την έννοια του σημείου 2 του παραρτήματος II της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού, στο μέτρο που είναι δεσμευτικές για το θεσμικό όργανο.
- 120 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας αντικρούουν την επιχειρηματολογία αυτή.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 121 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 71 έως 73 των προτάσεών του, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υποτίμησε τη σημασία των αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν την εσωτερική πρακτική της Επιτροπής στον γλωσσικό τομέα, κρίνοντας ότι μόνο μια νομικά δεσμευτική πράξη θα μπορούσε να δικαιολογήσει γλωσσικό περιορισμό όπως αυτός που επιβλήθηκε με την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού, στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των σκέψεων 132 έως 135 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το περιεχόμενο των οποίων υπομνήσθηκε στη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως.
- 122 Συγκεκριμένα, από τις σκέψεις αυτές, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τις σκέψεις 136 έως 149 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι οποίες εκτίθενται στις σκέψεις 36 έως 39 της παρούσας αποφάσεως, προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε, εν είδει προκαταρκτικών διευκρινίσεων, ότι τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να λογιστούν ως λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του γενικού γλωσσικού καθεστώτος, κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 1/58, και, εν συνεχεία, εξέτασε ενδελεχώς αν τα εν λόγω στοιχεία είναι ικανά να δικαιολογήσουν τον επίμαχο περιορισμό υπό το πρίσμα των ειδικών λειτουργικών χαρακτηριστικών των θέσεων τις οποίες αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού. Επομένως, το αρνητικό συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε συναφώς το Γενικό Δικαστήριο δεν οφείλεται στην έλλειψη εσωτερικής αποφάσεως περί καθορισμού των γλωσσών εργασίας εντός της Επιτροπής, την οποία επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 135 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και η οποία εξάλλου δεν αμφισβητήθηκε από την Επιτροπή, αλλά στο γεγονός ότι αποκλειστικό αντικείμενο των στοιχείων αυτών είναι ο καθορισμός των γλωσσών που είναι αναγκαίες για τη διεξαγωγή των διαφόρων διαδικασιών λήψεως αποφάσεων εντός της Επιτροπής.
- 123 Επομένως, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 124 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

- 125 Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως περιλαμβάνει επτά σκέλη με τα οποία η Επιτροπή προβάλλει παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και πλάνη περί το δίκαιο.

- 126 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι είναι παραδεκτές κατά την αναιρετική διαδικασία οι αιτιάσεις σχετικά με τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών και την εκτίμησή τους στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, εφόσον ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε διαπιστώσεις, η ανακρίβεια του περιεχομένου των οποίων προκύπτει από τη δικογραφία, ή παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών μέσων που του υποβλήθηκαν (απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2007, PKK και KNK κατά Συμβουλίου, C-229/05 P, EU:C:2007:32, σκέψη 35).
- 127 Συναφώς, οσάκις ο αναιρεσείων προβάλλει παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, οφείλει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, του άρθρου 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 168, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, να εκθέτει επακριβώς τα στοιχεία τα οποία διατείνεται ότι παραμόρφωσε το Γενικό Δικαστήριο και να καταδεικνύει τα σφάλματα ανάλυσεως στα οποία υπέπεσε, κατά την εκτίμησή του, το Γενικό Δικαστήριο και τα οποία είχαν ως αποτέλεσμα την εκ μέρους του παραμόρφωση αυτή. Επιπλέον, η παραμόρφωση πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να απαιτείται εκ νέου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων (απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2021, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής, C-466/19 P, EU:C:2021:76, σκέψη 43).
- 128 Εξάλλου, αν η παραμόρφωση αυτή των αποδεικτικών στοιχείων συνίσταται σε ερμηνεία εγγράφου αντίθετη προς το περιεχόμενό τους, τούτο πρέπει να προκύπτει προδήλως από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο και προϋποθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη προδήλως τα όρια της εύλογης εκτιμήσεως των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων. Συναφώς, δεν αρκεί να δειχθεί ότι ένα έγγραφο μπορεί να τύχει διαφορετικής ερμηνείας από εκείνη που δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο (απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2021, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής, C-466/19 P, EU:C:2021:76, σκέψη 44).
- 129 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών πρέπει να εξεταστούν τα επτά σκέλη του δευτέρου λόγου αναιρέσεως.

Επί του πρώτου σκέλους, που αντλείται από παραμόρφωση της ανακοίνωσης SEC(2000) 2071/6 και της έγκρισής της από το σώμα των Επιτρόπων της Επιτροπής

– *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 130 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, στις σκέψεις 112 έως 117 και 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το νόημα και το περιεχόμενο της ανακοίνωσης SEC(2000) 2071/6. Πρώτον, η Επιτροπή υπογραμμίζει, όσον αφορά τη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ανακοίνωση αυτή δεν συνιστά βεβαίως απλή αξιολόγηση των διαδικασιών λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής, αλλά είναι σαφές ότι περιορίζει τον αριθμό των γλωσσών εργασίας της Επιτροπής σε τρεις, όπως προκύπτει από το σημείο 2.2.
- 131 Δεύτερον, η αναφορά, μέσω του σημείου 2.2 στο γεγονός ότι ένα έγγραφο μπορεί να εγκριθεί στην αυθεντική γλώσσα δεν αίρει, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 115 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την υποχρέωση εγκρίσεώς του και σε μία από τις τρεις γλώσσες εργασίας.

132 Τρίτον, η ανάμειξη της μεταφραστικής υπηρεσίας δεν έχει τη σημασία που της αποδίδει το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 116 και 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η ανάμειξη της μεταφραστικής υπηρεσίας αποσκοπεί απλώς στο να διασφαλιστεί μια αποτελεσματικότερη διαχείριση των πόρων στις διάφορες υπηρεσίες και ουδόλως μεταβάλλει το γεγονός ότι, μεταξύ άλλων, η υπηρεσία που έχει συντάξει το σχέδιο πράξεως που πρόκειται να υποβληθεί στο σώμα των Επιτρόπων πρέπει, λαμβανομένης υπόψη της ενεργού συμμετοχής της στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και της υποχρεώσεως τηρήσεως του γλωσσικού καθεστώτος που μνημονεύεται στο σημείο 4 της εν λόγω ανακοίνωσης, να διαθέτει υπαλλήλους που γνωρίζουν τις τρεις γλώσσες εργασίας.

133 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του σκέλους αυτού, για τον λόγο ότι η Επιτροπή απλώς ζητεί από το Δικαστήριο να προβεί σε νέα εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

134 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο δεν παραμόρφωσε το περιεχόμενο της ανακοίνωσης SEC(2000) 2071/6 κατά την εξέταση στην οποία προέβη με τις σκέψεις 112 έως 117 και 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το περιεχόμενο των οποίων εκτίθεται στις σκέψεις 33 και 38 της παρούσας αποφάσεως.

135 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από το σημείο 1.2 της ανακοίνωσης SEC(2000) 2071/6 προκύπτει ότι σκοπός της είναι ο προσδιορισμός των τρόπων και των μέσων που καθιστούν αποτελεσματικότερες και διαφανείς τις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων. Προς τούτο, η ανακοίνωση αυτή περιλαμβάνει, στα σημεία 2 και 3, τις ισχύουσες διαδικασίες και προτείνει, στο σημείο 4, τα μέσα απλουστεύσεώς τους καθώς και, στο σημείο 5, άλλα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Ειδικότερα, στο σημείο 2.2 της ανακοινώσεως αυτής επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, ότι, στο πλαίσιο της έγγραφης διαδικασίας, «τα έγγραφα πρέπει να διαβιβάζονται στις τρεις γλώσσες εργασίας της Επιτροπής», ενώ, στο πλαίσιο της διαδικασίας εξουσιοδοτήσεως, το κείμενο της προς λήψη αποφάσεως «υποβάλλεται σε μία μόνο γλώσσα εργασίας ή/και στις γλώσσες που είναι αυθεντικές».

136 Επομένως, είναι πρόδηλον ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν παραμόρφωσε την ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6, διαπιστώνοντας, στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το αντικείμενό της «συνίσταται, κατ' ουσίαν, στην αποτίμηση των διαφόρων ειδών διαδικασιών λήψεως αποφάσεως από το σώμα των Επιτρόπων» και ότι «[σ]ε αυτό ακριβώς το πλαίσιο και κάνοντας μνεία ενός συγκεκριμένου είδους διαδικασίας, ήτοι της έγγραφης διαδικασίας» γίνεται μνεία, στο σημείο 2.2 της ανακοίνωσης, του οποίου άλλωστε το επίμαχο χωρίο επαναλαμβάνεται αυτούσιο, στις «γλώσσες εργασίας». Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως υπερέβη τα όρια μιας εύλογης εκτιμήσεως του εν λόγω σημείου 2.2 κρίνοντας ότι η αναφορά αυτή και μόνη δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική γλώσσα χρησιμοποιούνται πράγματι από όλες τις υπηρεσίες της Επιτροπής στην καθημερινή εργασία τους.

137 Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τη διαπίστωση στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 115 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία απλώς αναπαράγει πιστά το σημείο 2.2 της ανακοίνωσης SEC(2000) 2071/6 όσον αφορά το γλωσσικό καθεστώς που εφαρμόζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας εξουσιοδοτήσεως, καθώς και την εκτίμηση που διατυπώνεται στη σκέψη 114 της αποφάσεως αυτής, ότι το γλωσσικό καθεστώς μετριάξει την εμβέλεια της ως άνω

αναφοράς. Εξάλλου, η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από το σημείο 4 της ανακοινώσεως αυτής, στο οποίο παραπέμπει η Επιτροπή, όπου εκτίθεται, μεταξύ άλλων, ότι τα προτεινόμενα μέτρα θα έχουν επίσης ως αποτέλεσμα την απλούστευση των γλωσσικών απαιτήσεων στον τομέα των αποφάσεων, επισημαίνοντας ότι, όταν μια πράξη εκδίδεται με γραπτή διαδικασία, «η πρόταση πρέπει να είναι διαθέσιμη τουλάχιστον στις γλώσσες εργασίας της Επιτροπής», ενώ στην περίπτωση των αποφάσεων που λαμβάνονται με διαδικασία εξουσιοδότησεως ή με διαδικασία μεταβιβάσεως αρμοδιότητας, «το κείμενο απαιτείται να είναι διαθέσιμο στη γλώσσα ή στις γλώσσες του μέρους/των μερών στο οποίο/στα οποία απευθύνεται η απόφαση».

- 138 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν παραμόρφωσε ούτε το σημείο 5.2 της ανακοινώσεως SEC(2000) 2071/6, με τίτλο «Απλούστευση του γλωσσικού καθεστώτος», επισημαίνοντας, στη σκέψη 116 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το σημείο αυτό «υπογραμμίζει τον ρόλο της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) Μεταφράσεως της Επιτροπής», στο μέτρο που διευκρινίζει ότι «“ένας από τους μείζονες λόγους καθυστέρησεως της ενάρξεως ή της περατώσεως των εγγράφων διαδικασιών και των διαδικασιών εξουσιοδότησεως είναι η παραλαβή των μεταφράσεων, συμπεριλαμβανομένων των κειμένων που έχουν αναθεωρηθεί από τους γλωσσομαθείς νομικούς”, με αποτέλεσμα να παρίσταται απολύτως αναγκαία η έγκαιρη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στη [διεύθυνση αυτή]» και κρίνοντας, στη σκέψη 114 της αποφάσεως αυτής, ότι το εν λόγω σημείο 5.2 είναι, επομένως, επίσης ικανό να μετριάσει την εμβέλεια της αναφοράς στις «γλώσσες εργασίας» της Επιτροπής.
- 139 Επομένως, χωρίς να παραμορφώσει την ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 117 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από το σημείο 2.2 της ανακοινώσεως αυτής δεν είναι δυνατόν να συναχθούν χρήσιμα συμπεράσματα ως προς την πραγματική χρήση της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας στην καθημερινή εργασία των υπηρεσιών της Επιτροπής, ούτε, κατά μείζονα λόγο, κατά την άσκηση των καθηκόντων τα οποία αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού.
- 140 Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως παραμόρφωσε το σημείο 5.2 της εν λόγω ανακοινώσεως κρίνοντας, στη σκέψη 138 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι αυτό αφήνει να εννοηθεί ότι οι αποδόσεις ενός εγγράφου στις διαδικαστικές γλώσσες που είναι αναγκαίες για τη διαβίβασή του στο σώμα των Επιτρόπων της Επιτροπής καταρτίζονται όχι από την υπηρεσία που είναι καθ' ύλην υπεύθυνη για τη σύνταξη του εγγράφου αυτού, αλλά από τη Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης, η δε καθ' ύλην υπεύθυνη υπηρεσία περιορίζεται στον έλεγχο του μεταφρασμένου κειμένου.
- 141 Εφόσον, όμως, δεν υφίσταται παραμόρφωση, η σημασία που αποδίδει το Γενικό Δικαστήριο σε κάποιο από τα ενδεχόμενα που ρητώς προβλέπει η εν λόγω ανακοίνωση εμπίπτει στην εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων η οποία, ως εκ της φύσεώς της, εκφεύγει της αναιρετικής αρμοδιότητας του Δικαστηρίου.
- 142 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Επί του δευτέρου σκέλους, που αντλείται από παραμόρφωση του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής καθώς και των διατάξεων εφαρμογής του

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 143 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, στις σκέψεις 119 έως 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τη σχέση μεταξύ του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, των διατάξεων εφαρμογής αυτού του εσωτερικού κανονισμού, της ανακοίνωσης SEC(2000) 2071/6 καθώς και του εγγράφου με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως».
- 144 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε επιλεκτική ανάγνωση των διατάξεων εφαρμογής του εσωτερικού κανονισμού, καθότι δεν θεώρησε ότι ο Πρόεδρος του εν λόγω θεσμικού οργάνου μπορεί να καθορίζει τις γλώσσες στις οποίες πρέπει να είναι διαθέσιμα τα έγγραφα, λαμβάνοντας υπόψη τις ελάχιστες ανάγκες των μελών του σώματος ή τις ανάγκες που συνδέονται με την έγκριση της πράξης.
- 145 Όμως, ο Πρόεδρος της Επιτροπής έκανε χρήση της δυνατότητας αυτής εκδίδοντας την ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6.
- 146 Επομένως, και παρότι η ανακοίνωση αυτή δεν παραθέτει συγκεκριμένα τις τρεις γλώσσες εργασίας που πρέπει να χρησιμοποιούν τα μέλη του σώματος των Επιτρόπων, επιβεβαιώνει την εσωτερική πρακτική σχετικά με τη χρήση της γερμανικής, της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας στις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής.
- 147 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του σκέλους αυτού του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή απλώς ζητεί από το Δικαστήριο να προβεί σε νέα εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 148 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε με απόλυτη ακρίβεια, στις σκέψεις 119 έως 126 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις σχετικές διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής και των διατάξεων εφαρμογής του, προτού προβεί σε ανάλυση του περιεχομένου του εγγράφου με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως».
- 149 Συνακόλουθα, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι περιορίστηκε στην υπενθύμιση των ως άνω διατάξεων, ενώ όφειλε να λάβει υπόψη ότι τα έγγραφα αυτά επιβεβαιώνουν τη χρήση της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας ως γλωσσών εργασίας.
- 150 Πλην όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή όχι μόνον θέτει υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση των εν λόγω εγγράφων χωρίς να αποδεικνύει σε τι συνίσταται η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου φερόμενη παραμόρφωσή τους, αλλά επιπλέον στηρίζει την επιχειρηματολογία της σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 151 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως περιορίστηκε στην παράθεση του περιεχομένου των σχετικών διατάξεων των ιδίων αυτών εγγράφων. Αντιθέτως, προέβη σε πλήρη εκτίμησή τους μαζί με τα λοιπά στοιχεία που αφορούν την εσωτερική πρακτική της Επιτροπής στον γλωσσικό τομέα, περιλαμβανομένης της ανακοίνωσης SEC(2000) 2071/6, διαπιστώνοντας, αφενός, στη σκέψη 132 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εξεταζόμενα συνολικώς, τα κείμενα αυτά «απηχούν απλώς και μόνο μια από μακρού εδραιωμένη διοικητική πρακτική εντός του εν λόγω θεσμικού οργάνου, η οποία συνίσταται στη χρήση της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής γλώσσας ως γλωσσών στις οποίες τα κείμενα πράξεων πρέπει να καθίστανται διαθέσιμα προκειμένου να υποβάλλονται προς έγκριση στο σώμα των Επιτρόπων» και, αφετέρου, στις σκέψεις 137 και 138 της αποφάσεως αυτής, ότι ούτε από τα κείμενα αυτά ούτε από άλλα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι «υφίσταται αναγκαίος σύνδεσμος μεταξύ των διαδικασιών λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής, ιδίως εκείνων που διεξάγονται στο πλαίσιο του σώματος των Επιτρόπων, και των καθηκόντων που θα κληθούν να ασκήσουν οι επιτυχόντες στον επίμαχο διαγωνισμό» ή ότι «οι υπηρεσίες της χρησιμοποιούν, στην καθημερινή εργασία τους, και τις τρεις [επίμαχες] γλώσσες». Για τον λόγο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο συμπέρανε, στη σκέψη 149 της εν λόγω αποφάσεως, ότι τα ίδια αυτά κείμενα δεν μπορούν, ως εκ του περιεχομένου τους, να αποδείξουν ότι ο επίμαχος περιορισμός τον οποίο αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού δύναται να ανταποκριθεί σε πραγματικές ανάγκες της υπηρεσίας ούτε, ως εκ τούτου, να καταδείξουν ότι, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών λειτουργικών χαρακτηριστικών των θέσεων τις οποίες αφορά η προκήρυξη αυτή, υφίσταται συμφέρον της υπηρεσίας να μπορούν οι νεοπροσλαμβανόμενοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 152 Ωσαύτως, στην πραγματικότητα, η Επιτροπή απλώς προβάλλει τον ισχυρισμό ότι τα έγγραφα που επικαλείται μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαφορετικής ερμηνείας από εκείνη που δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, όπερ δεν αποδεικνύει, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 128 της παρούσας αποφάσεως, τυχόν παραμόρφωση των εγγράφων αυτών.
- 153 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Επί του τρίτου σκέλους, που αντλείται από παραμόρφωση του τμήματος του Εγχειριδίου διαδικασιών λειτουργίας που αφορά τις «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως»

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 154 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στις σκέψεις 145 έως 149 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το νόημα και το περιεχόμενο του εγγράφου με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως».
- 155 Η Επιτροπή υποστηρίζει, ειδικότερα, ότι το Γενικό Δικαστήριο, κατά την εκτίμηση του εγγράφου αυτού, παρέβλεψε προδήλως δύο πτυχές. Συνακόλουθα, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι, αφενός, η ύπαρξη του καθεστώτος των παρεκκλίσεων μάλλον ενισχύει παρά αναιρεί τον κανόνα των τριών διαδικαστικών γλωσσών και, αφετέρου, ότι το εν λόγω έγγραφο επιβεβαιώνει σαφώς ότι οι υπηρεσίες του θεσμικού οργάνου ήταν αυτές που όφειλαν να τηρήσουν τις καθοριζόμενες από αυτό γλωσσικές απαιτήσεις.

156 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του σκέλους αυτού του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή απλώς ζητεί από το Δικαστήριο να προβεί σε νέα εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

157 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την αιτίαση αυτή, η Επιτροπή ζητεί, στην πραγματικότητα, να υποκαταστήσει το Δικαστήριο με τη δική του εκτίμηση του εγγράφου με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως» εκείνη του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο προδήλως υπερέβη τα όρια μιας εύλογης εκτίμησης του εγγράφου αυτού.

158 Ως εκ τούτου, η επιχειρηματολογία αυτή δεν αποδεικνύει, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 128 της παρούσας αποφάσεως, παραμόρφωση του εγγράφου με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως».

159 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως είναι απαράδεκτο.

Επί του τετάρτου σκέλους, που αντλείται από την έλλειψη συνολικής εκτίμησης της ανακοίνωσης SEC(2000) 2071/6, του εσωτερικού κανονισμού και των διατάξεων εφαρμογής του καθώς και του τμήματος που αφορά τις «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως»

– *Επιχειρήματα των διαδίκων*

160 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, χαρακτηρίζοντας, στη σκέψη 132 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ως απήχηση μιας από μακρού εδραιωμένης διοικητικής πρακτικής την ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6, τον εσωτερικό κανονισμό και τις διατάξεις εφαρμογής του, καθώς και το έγγραφο με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως», το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι τα έγγραφα αυτά θεσπίζουν δεσμευτικό κανόνα για την έκδοση πράξεων από την Επιτροπή.

161 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, στις σκέψεις 132 έως 137 και 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα έγγραφα αυτά, καθόσον δεν τους προσέδωσε την ιδιότητα των εσωτερικών διατάξεων, περί των οποίων γίνεται λόγος στο σημείο 2 του παραρτήματος II της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού, την οποία όφειλε να λάβει υπόψη προκειμένου να εκτιμήσει τη νομιμότητα της προβληθείσας αιτιολογίας όσον αφορά τον αντικειμενικό και σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας χαρακτήρα του επίμαχου περιορισμού.

162 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του σκέλους αυτού του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή απλώς ζητεί από το Δικαστήριο να προβεί σε νέα εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 163 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στις σκέψεις 136 και 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα έγγραφα που μνημονεύονται στις σκέψεις 107 και 108 της αποφάσεως αυτής είχαν ως αποκλειστικό αντικείμενό τους τον καθορισμό των γλωσσών που είναι αναγκαίες για τη διεξαγωγή των διαφόρων διαδικασιών λήψεως αποφάσεων εντός της Επιτροπής, αλλά δεν καθιστούσαν δυνατό να αποδειχθεί ο αναγκαίος σύνδεσμος μεταξύ των διαδικασιών αυτών και των καθηκόντων που θα κληθούν να ασκήσουν οι επιτυχόντες στον επίμαχο διαγωνισμό.
- 164 Η Επιτροπή θεωρεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της δεσμευτικής ισχύος του γλωσσικού καθεστώτος εντός του θεσμικού αυτού οργάνου, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε, χωρίς να παραμορφώσει τα έγγραφα αυτά, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται τέτοιος σύνδεσμος.
- 165 Αφενός, από τη σκέψη 122 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, αντιθέτως προς ό,τι φαίνεται να υποστηρίζει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο δεν κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό για τον λόγο ότι το γλωσσικό καθεστώς που εφαρμόζεται στις διάφορες διαδικασίες λήψεως αποφάσεων δεν έχει δεσμευτική ισχύ εντός του θεσμικού αυτού οργάνου.
- 166 Αφετέρου, η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο, καταλήγοντας στο εν λόγω συμπέρασμα, υπερέβη προδήλως τα όρια μιας εύλογης εκτίμησης των εν λόγω εγγράφων τα οποία, αντιθέτως προς όσα φαίνεται να υποστηρίζει η Επιτροπή, εκτίμησε τόσο το καθένα ξεχωριστά όσο και στο σύνολό τους.
- 167 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Επί του πέμπτου σκέλους, που αντλείται από παραμόρφωση του περιεχομένου της ανακοινώσεως SEC(2006) 1489 τελικό

– *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 168 Η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, στις σκέψεις 140 έως 143 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την ανακοίνωση SEC(2006) 1489 τελικό και, ιδίως, το παράρτημά της με τίτλο «Κανόνες για τη μετάφραση μετά το 2006».
- 169 Ειδικότερα, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι στη σκέψη 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως επισήμανε ότι οι εν λόγω κανόνες αναφέρονται στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα μόνον ως γλώσσα-στόχο των εγγράφων εσωτερικής χρήσης και δεν αφορούν την αυθεντική γλώσσα του κειμένου, χωρίς να λάβει υπόψη του ότι οι τρεις αυτές γλώσσες είναι οι γλώσσες μεταφράσεως των εγγράφων εσωτερικής χρήσεως και ότι τα έγγραφα που προορίζονται για εσωτερική χρήση πρέπει στην πλειονότητά τους να μεταφράζονται μόνο στις γλώσσες αυτές. Συνακόλουθα, οι υπηρεσίες του θεσμικού οργάνου πρέπει να εργάζονται βάσει της μεταφράσεως ενός εγγράφου σε μία από τις γλώσσες αυτές.
- 170 Κατά την Επιτροπή, γεγονός ότι ορισμένα έγγραφα μεταφράζονται σε όλες τις επίσημες γλώσσες δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή, καθόσον η μετάφραση αυτή αφορά αποκλειστικώς τα έγγραφα που προορίζονται για εξωτερική χρήση.

- 171 Επιπλέον, η εξέταση του επιχειρήματος σχετικά με τις «γκρίζες» μεταφράσεις, που πραγματοποιήθηκε στη σκέψη 142 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, συνιστά περαιτέρω παραμόρφωση, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο επικεντρώθηκε στο περιεχόμενο ενός εξαιρετικά περιορισμένου σημείου του επίμαχου εγγράφου, αγνοώντας το ευρύτερο περιεχόμενο που απορρέει από τα υπόλοιπα σημεία του.
- 172 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του σκέλους αυτού του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή απλώς ζητεί από το Δικαστήριο να προβεί σε νέα εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 173 Στις σκέψεις 140 έως 143 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η εκτίμηση στην οποία προέβη σχετικά με την ανακοίνωση SEC(2000) 2071/6, τον εσωτερικό κανονισμό και τις διατάξεις εφαρμογής του, καθώς και το έγγραφο με τίτλο «Γλωσσικές απαιτήσεις αναλόγως της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως», δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση από τα επιχειρήματα που η Επιτροπή αντλεί από την ανακοίνωση SEC(2006) 1489 τελικό και, ιδίως, από το παράρτημά της με τίτλο «Κανόνες για τη μετάφραση μετά το 2006», σύμφωνα με τα οποία από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, όσον αφορά τα έγγραφα εσωτερικής χρήσεως, απαιτείται μετάφραση μόνο στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα, πέραν της γλώσσας που είναι αυθεντική, και ότι, εξάλλου, οι λοιπές υπηρεσίες της Επιτροπής καλούνται να παράγουν μεταφράσεις αξιοποιώντας τις γλωσσικές δεξιότητες του προσωπικού τους, οι οποίες είναι γνωστές ως «γκρίζες» μεταφράσεις.
- 174 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, αφενός, στη σκέψη 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το περιεχόμενο της ανακοίνωσης SEC(2006) 1489 τελικό δεν κλονίζει, αλλ' αντιθέτως επιβεβαιώνει την εκτίμηση που εκτίθεται στις σκέψεις 137 και 138 της αποφάσεως αυτής. Πράγματι, οι «Κανόνες για τη μετάφραση μετά το 2006», οι οποίοι περιλαμβάνονται στο παράρτημα της ανακοίνωσης αυτής, μνημονεύουν την αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα μόνον ως γλώσσες-στόχους στις οποίες πρέπει να μεταφράζονται ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, ενώ ουδόλως προσδιορίζουν τη γλώσσα-πηγή των εγγράφων αυτών. Εξάλλου, όσον αφορά τη μεγάλη πλειονότητα των κατηγοριών εγγράφων που απαριθμούνται στο παράρτημα αυτό, προβλέπεται μετάφραση σε όλες τις επίσημες γλώσσες, ενώ η μετάφραση μόνο στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα αποτελεί, στην πραγματικότητα, την εξαίρεση.
- 175 Στη σκέψη 142 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, αφετέρου, όσον αφορά το επιχείρημα περί «γκρίζων» μεταφράσεων, το επιχείρημα αυτό δεν τεκμηριώνεται από κανένα στοιχείο σχετικό με το ποια είναι επακριβώς η αναλογία των μεταφράσεων αυτών προς τον συνολικό όγκο των μεταφράσεων που παράγονται εντός της Επιτροπής. Η ανακοίνωση SEC(2006) 1489 τελικό, μολονότι αναφέρει, στο σημείο 2.2, ότι είναι «εξαιρετικά δύσκολο να υπολογιστεί ο όγκος των μεταφράσεων αυτών ελλείψει αξιόπιστων δεικτών», εντούτοις περιέχει, στο σημείο 3.1, εκτίμηση για το έτος 2007, κατά την οποία οι μεταφράσεις που προέρχονται από τη Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης πρόκειται να ανέλθουν σε 1 700 000 σελίδες, ενώ οι «γκρίζες» μεταφράσεις θα φθάσουν τις 100 000 σελίδες. Ωστόσο, δεδομένου ότι ο τελευταίος αυτός αριθμός αντιστοιχεί στο σύνολο των υπηρεσιών της Επιτροπής, εκτός της Γενικής Διευθύνσεως αυτής, είναι περισσότερο από προφανές ότι οι «γκρίζες» μεταφράσεις αντιπροσωπεύουν μόνο μια πολύ μικρή ποσότητα σε σχέση με τον όγκο που παράγει

μόνη της η εν λόγω Γενική Διεύθυνση. Τέλος και κυρίως, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι οι τρεις προαναφερθείσες γλώσσες αποτελούν τις γλώσσες εκείνες προς τις οποίες πραγματοποιούνται οι ως άνω «γκρίζες» μεταφράσεις.

- 176 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι η εκτίμηση της ανακοίνωσης SEC(2006) 1489 τελικό και του παραρτήματός της με τίτλο «Κανόνες για τη μετάφραση μετά το 2006», στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις αυτές της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, είναι προδήλως εσφαλμένη, αλλά απλώς προβάλλει, στην πραγματικότητα, τον ισχυρισμό ότι τα κείμενα αυτά μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαφορετικής ερμηνείας από εκείνη που προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο.
- 177 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Επί του έκτου σκέλους, που αντλείται από παραμόρφωση των στοιχείων σχετικά με τις γλώσσες που χρησιμοποιούν τα μέλη του προσωπικού της Επιτροπής τα οποία είναι επιφορτισμένα με καθήκοντα οικονομικού ελέγχου καθώς και από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

– *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 178 Η Επιτροπή φρονεί ότι, λαμβανομένου υπόψη του εσφαλμένου χαρακτήρα, τον οποίο επικαλέστηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, του καθορισμού των κριτηρίων για την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, τον οποίο δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 157 έως 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παραμόρφωσε, στις σκέψεις 157 έως 163 της αποφάσεως αυτής, τα στοιχεία σχετικά με τις γλώσσες που χρησιμοποιούν τα μέλη του προσωπικού της Επιτροπής τα οποία είναι επιφορτισμένα με καθήκοντα οικονομικού ελέγχου, κρίνοντας ότι τα στοιχεία αυτά δεν ήταν ικανά να αποδείξουν ότι χάρη στη γνώση μίας από τις τρεις επίμαχες γλώσσες οι υποψήφιοι του επίδικου διαγωνισμού θα ήταν σε θέση να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα. Υπενθυμίζει συναφώς ότι, για να περιγράψει το γλωσσικό περιβάλλον εργασίας στο οποίο οι επιτυχόντες στον επίδικο διαγωνισμό θα κληθούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους, προσκόμισε τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τη δεύτερη και την τρίτη γλώσσα που γνωρίζουν οι διοικητικοί υπάλληλοι που ασκούν καθήκοντα οικονομικού ελέγχου.
- 179 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να αμφισβητήσει τη σημασία των στοιχείων αυτών χωρίς να παραβλέψει τη φύση τους, καθόσον τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν ότι ο συνδυασμός των τριών γλωσσών που μπορούσαν να επιλεγούν ως γλώσσα 2 στην επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού θα καθιστούσε δυνατή μια αποτελεσματική διάδραση μεταξύ των μελών του προσωπικού, διασφαλίζοντας ότι οι επιτυχόντες θα είναι σε θέση να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 180 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να περιοριστεί στην επιλογή ενός μόνον ποσοτικού κριτηρίου κατά την ανάλυση των στοιχείων αυτών, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μόνον η γνώση της αγγλικής γλώσσας θα παρείχε πλεονέκτημα στο γλωσσικό περιβάλλον της υπηρεσίας της Επιτροπής την οποία αφορά η επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού.
- 181 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα στοιχεία σχετικά με την τρίτη γλώσσα την οποία γνωρίζουν τα μέλη του προσωπικού των οικείων υπηρεσιών είναι κρίσιμα προκειμένου να σκιαγραφηθεί με τον πλέον ακριβή τρόπο η εικόνα του γλωσσικού αυτού περιβάλλοντος.

182 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του σκέλους αυτού του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή ζητεί απλώς από το Δικαστήριο να επικυρώσει την εκ μέρους της εκτίμηση των στοιχείων που προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδείξει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε με οποιονδήποτε τρόπο τα στοιχεία αυτά.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

183 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στη σκέψη 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή δεν καθιστούν δυνατό να καταδειχθεί ποια είναι ή ποιες είναι οι κοινές γλώσσες συνεννοήσεως που χρησιμοποιούν πράγματι, κατά την καθημερινή εργασία τους, οι διάφορες υπηρεσίες από τις οποίες προέρχονται τα στοιχεία αυτά. Κατά τα λοιπά, επεξέτεινε τη διαπίστωση αυτή, με τη σκέψη 158 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στα στοιχεία σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις του προσωπικού το οποίο εργάζεται στον τομέα του οικονομικού ελέγχου καθώς και εκείνου που υπάγεται στην ομάδα καθηκόντων AST και στην κατηγορία των συμβασιούχων υπαλλήλων.

184 Επιπλέον, στις σκέψεις 159 έως 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι από τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή προέκυπτε ότι, αντιθέτως προς τη γνώση της αγγλικής γλώσσας, η γνώση της γερμανικής και της γαλλικής γλώσσας δεν παρείχε ιδιαίτερο πλεονέκτημα σε σχέση με τη γνώση άλλων επίσημων γλωσσών της Ένωσης όσον αφορά την ανάγκη την ανάγκη να μπορούν οι διοικητικοί υπάλληλοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.

185 Πάντως, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 82 έως 84, 105 και 108 έως 110 της παρούσας αποφάσεως, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε σε τέτοιου είδους απαίτηση για την εξέταση του επίμαχου περιορισμού.

186 Ειδικότερα, σύμφωνα με τις σκέψεις 108 και 109 της παρούσας αποφάσεως, υπογραμμίζεται ότι η Επιτροπή ερμηνεύει εσφαλμένα την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, στις σκέψεις 159 και 161 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στηρίχθηκε στην έννοια του «πλεονεκτήματος». Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο όχι μόνο δεν περιορίστηκε σε ποσοτική εκτίμηση των προσκομισθέντων από την Επιτροπή στοιχείων, αλλά επισήμανε ορθώς ότι η γνώση της γερμανικής και της γαλλικής γλώσσας δεν ήταν περισσότερο δικαιολογημένη από τη γνώση μιας άλλης γλώσσας της Ένωσης.

187 Επιπλέον, όσον αφορά τα στοιχεία περί των οποίων γίνεται λόγος στη σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με τις γνώσεις τις οποίες δήλωσαν οι διοικητικοί υπάλληλοι που είναι επιφορτισμένοι με τα προβλεπόμενα από την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού καθήκοντα όσον αφορά την τρίτη γλώσσα τους, επισημαίνεται ότι τα στοιχεία αυτά μνημονεύθηκαν «μολονότι το περιεχόμενό τους ουδόλως μεταβάλλει την εκτίμηση που εκτίθεται στη σκέψη 161 [της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως]».

188 Δεδομένου ότι το στοιχείο της αιτιολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως παρατίθεται επαλλήλως, οι αιτιάσεις που αντλούνται από παραμόρφωση των στοιχείων αυτών καθώς και από αντιφατική αιτιολογία και βάλλουν κατά της σκέψης αυτής είναι αλυσιτελείς.

189 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το έκτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του εβδόμου σκέλους, που αντλείται από παραμόρφωση της αποφάσεως 22-2004, του υπηρεσιακού σημειώματος της 11ης Νοεμβρίου 1983 καθώς και των στοιχείων σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις του προσωπικού του Ελεγκτικού Συνεδρίου

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 190 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η απόφαση 22-2004 και το υπηρεσιακό σημείωμα της 11ης Νοεμβρίου 1983 πρέπει να ερμηνευθούν από κοινού προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον συντρέχει ανάγκη οι υποψήφιοι στον επίμαχο διαγωνισμό να έχουν επαρκείς γνώσεις μίας από τις τρεις γλώσσες που μπορούσαν να επιλεγούν ως γλώσσα 2 κατά την επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού.
- 191 Όμως, περιοριζόμενο σε αποσπασματική ανάγνωση των εγγράφων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε, εσφαλμένως, ότι τα έγγραφα αυτά δεν είναι λυσιτελή για τον προσδιορισμό των κοινών γλωσσών συνεννοήσεως που χρησιμοποιούνται εντός του Ελεγκτικού Συνεδρίου.
- 192 Κατά την Επιτροπή, από τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις γλώσσες που χρησιμοποιεί το προσωπικό του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να διαπιστωθεί ότι η γερμανική, η αγγλική και η γαλλική γλώσσα χρησιμοποιούνται περισσότερο ως κοινές γλώσσες συνεννοήσεως εντός του εν λόγω θεσμικού οργάνου. Ως εκ τούτου, μόνον παραμορφώνοντας τα στοιχεία αυτά μπορούσε το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει ότι τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν τον επίμαχο περιορισμό υπό το πρίσμα του σκοπού που συνίσταται στην ανάγκη να μπορούν οι διοικητικοί υπάλληλοι να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 193 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του σκέλους αυτού του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, για τον λόγο ότι η Επιτροπή ζητεί απλώς από το Δικαστήριο να επικυρώσει την εκ μέρους της εκτίμηση των στοιχείων που προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να αποδείξει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε με οποιονδήποτε τρόπο τα στοιχεία αυτά.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 194 Πρώτον, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 173, 174 και 177 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στο μέτρο που η απόφαση 22-2004 και το υπηρεσιακό σημείωμα της 11ης Νοεμβρίου 1983 απλώς θεσπίζουν το καθεστώς μετάφρασης και διερμηνείας που εφαρμόζεται ενόψει των συνεδριάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, από τα έγγραφα αυτά δεν είναι δυνατόν να συναχθούν χρήσιμα συμπεράσματα ως προς τις γλώσσες εργασίας ή τις κοινές γλώσσες συνεννοήσεως που χρησιμοποιούνται από το σύνολο των υπηρεσιών του εν λόγω θεσμικού οργάνου.
- 195 Συνακόλουθα, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 173 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το αντικείμενο της αποφάσεως 22-2004, το οποίο, όπως προκύπτει από τον τίτλο της, είναι η θέσπιση «κανόν[ων] μετάφρασης των εγγράφων ενόψει των συνεδριάσεων του [Ελεγκτικού Συνεδρίου], των ομάδων οικονομικού ελέγχου και της διοικητικής επιτροπής».
- 196 Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 177 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το υπηρεσιακό σημείωμα της 11ης Νοεμβρίου 1983 αφορούσε το καθεστώς διερμηνείας κατά τις συνεδριάσεις των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

- 197 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι το Γενικό Δικαστήριο προσδιόρισε ορθώς τα αντικείμενα της αποφάσεως 22-2004 και του υπηρεσιακού σημειώματος της 11ης Νοεμβρίου 1983, αλλά του προσάπτει ότι προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των εγγράφων αυτών, χωρίς να αποδείξει ωστόσο τυχόν παραμόρφωσή τους.
- 198 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, στις σκέψεις 178 και 179 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι το αντικείμενο του υπηρεσιακού σημειώματος της 11ης Νοεμβρίου 1983 διακρίνεται σαφώς από το αντικείμενο της αποφάσεως 22-2004 και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα με το οποίο η Επιτροπή επιδιώκει, κατ' ουσίαν, να αποδείξει ότι, συνεπεία του εν λόγω υπηρεσιακού σημειώματος, η γερμανική γλώσσα προστέθηκε στις δύο «γλώσσες σύνταξης/γλώσσες-άξονες», οι οποίες είναι, σύμφωνα με την εν λόγω μεταγενέστερη απόφαση, η αγγλική και η γαλλική γλώσσα. Επιπλέον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το εν λόγω υπηρεσιακό σημείωμα απηχεί μια πρακτική που εξακολουθεί να εφαρμόζεται όσον αφορά τη διερμηνεία κατά τις συνεδριάσεις των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, γεγονός παραμένει ότι, όπως προκύπτει από το ίδιο το κείμενο του επίμαχου σημειώματος, μια τέτοια πραγματική κατάσταση στηρίζεται στην κοινή συμφωνία των μελών αυτών καθώς και στην «καλή θέληση» εκάστου εξ αυτών, ήτοι σε στοιχεία που είναι δυνατόν να μεταβληθούν ανά πάσα στιγμή.
- 199 Κατά συνέπεια, δεν ευσταθεί η αιτίαση ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε αποσπασματική ανάγνωση της αποφάσεως 22-2004. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 179 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υπερέβη προδήλως τα όρια μιας εύλογης εκτιμήσεως της αποφάσεως αυτής ή του υπηρεσιακού σημειώματος της 11ης Νοεμβρίου 1983.
- 200 Τρίτον, και για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 184 έως 186 της παρούσας αποφάσεως, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραμόρφωσε τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις του προσωπικού του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθόσον διαπίστωσε, στη σκέψη 187 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τον επίμαχο περιορισμό υπό το πρίσμα του σκοπού που συνίσταται στην ανάγκη να μπορούν οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό να αναλάβουν αμέσως καθήκοντα.
- 201 Δεδομένου ότι το έβδομο σκέλος δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 202 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή, αφενός, στηριζόμενο σε εσφαλμένη νομική εκτίμηση της δικαιολογήσεως του επίμαχου περιορισμού και, αφετέρου, παραμορφώνοντας τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε το εν λόγω θεσμικό όργανο, το σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με τη δεύτερη πτυχή της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.

- 203 Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του λόγου αυτού, για τον λόγο ότι δεν είναι αυτοτελώς αιτιολογημένος, αλλά περιορίζεται στην επανάληψη της επιχειρηματολογίας που αντλείται από φερόμενη πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον επίμαχο περιορισμό.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 204 Από τις εκτιμήσεις σχετικά με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την προβαλλόμενη ύπαρξη νομικών σφαλμάτων και τη φερόμενη παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων.
- 205 Δεδομένου ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται στους ίδιους ισχυρισμούς, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 206 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, δεδομένου ότι κανένας λόγος αναιρέσεως δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 207 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 208 Δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.
- 209 Το άρθρο 184, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι, όταν η αναίρεση δεν ασκήθηκε από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως, αλλά αυτός έλαβε μέρος στην ενώπιον του Δικαστηρίου έγγραφη ή προφορική διαδικασία, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, το Βασίλειο της Ισπανίας, το οποίο παρενέβη πρωτοδίκως, έλαβε μέρος, καίτοι δεν άσκησε το ίδιο την αίτηση αναιρέσεως, στην έγγραφη και προφορική διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, πρέπει, επομένως, να οριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Ιταλικής Δημοκρατίας.

3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(υπογραφές)